

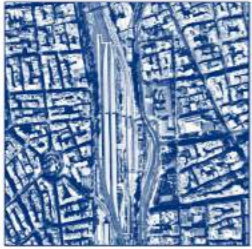
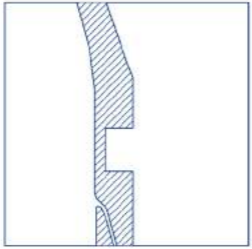
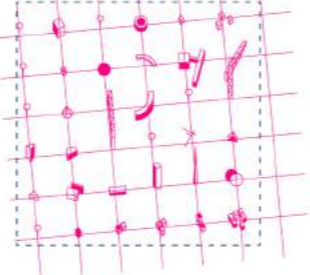

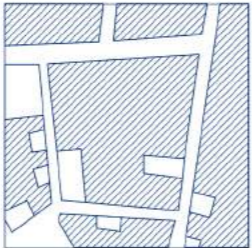

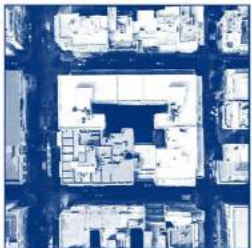
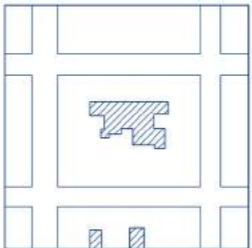
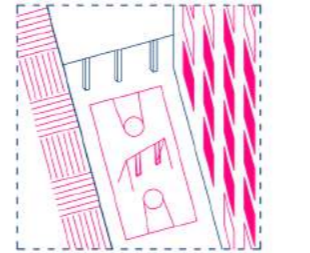
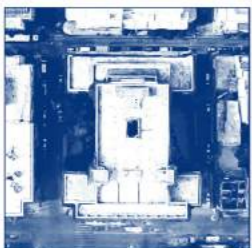
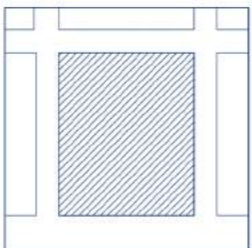
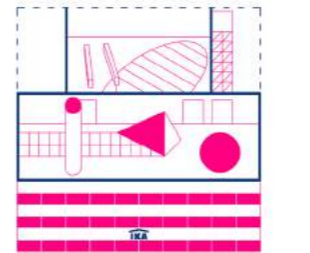

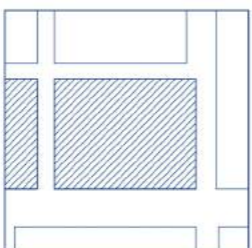
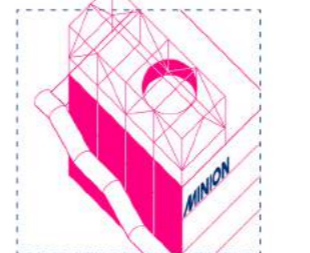

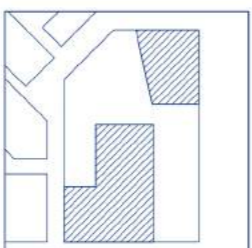

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΥΚΝΩΣΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΑΘΗΝΑ Ι	8
ΟΙ ΑΝΑΦΟΡΕΣ (ΤΟ ΓΛΩΣΣΑΡΙ)	12 13
Η ΑΘΗΝΑ ΙΙ	18
ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ	34
Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ (Η ΜΑΚΕΤΑ)	38 40
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΥΚΝΩΣΗΣ (Η ΜΑΚΕΤΑ) (ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ) (ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ)	46 81 85 87

Η παρούσα εργασία επιχειρεί να αναδείξει την προβληματική της γενικευμένης ιδιώτευσης, να την στοχεύσει και εν τέλει να την ανατρέψει. Ερευνά αρχιτεκτονικές και πολεοδομικές θεωρήσεις και συστήματα, που θέτουν το πεδίο για την κοινωνικοποίηση σε πρώτο επίπεδο και τη συλλογικοποίηση σε επόμενο.

Σύγκρουση, συνύπαρξη και πύκνωση θεωρητικοποιούνται ως ένα μεθοδολογικό εργαλείο για την εργασία, με σκοπό εν τέλει τη συγκρότηση ενός συλλογικού βίου. Φιλοδοξεί να περιγράψει μια παροχή με δημόσιο, συνολικό χαρακτήρα προσαρμοσμένη στη σύγχρονη Αθήνα, σκοπεύει στην αστική πύκνωση και τη δημόσια συμβίωση.

	TERRAIN VAGUE ΑΕΡΟΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ	ΟΡΙΑ ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΟΤΗΤΑ	ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΛΑΝΘΑΝΟΝΤΟΣ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ
11	ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ «ΛΑΡΙΣΗΣ» -Ευρωπαϊκό του κέντρου της Αθήνας -75.000 τ.μ.		
12	ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ ΜΕ ΑΝΕΝΕΡΓΑ ΚΕΛΥΦΗ -Επίλο ιστορικού τετραγώνου Αθηνών, Πύρρη -5.110 τ.μ.		
13	ΤΥΠΙΚΟ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ ΜΕ ΑΚΑΛΥΠΤΟ -3.200 τ.μ.		
14	ΠΡΩΗΝ ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ ΑΘΗΝΩΝ) -Διαμέριση κέντρου της Αθήνας -2.300 τ.μ.		
15	ΠΡΩΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ «ΜΙΝΙΟΝ» -Επίλο του κέντρου -1908 τ.μ.		
16	ΠΡΩΗΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ «ΑΤΤΙΚΩΝ» -Επίλο ιστορικού τετραγώνου -3.500 τ.μ.		

Εικόνα 3 : Λανθάνοντα Εδάφη... κάποιες σκέψεις

Ο IgnasideSolaMorales συλλαμβάνει αυτές τις μετέωρες οντότητες των λανθανόντων χώρων ως πεδίο διερεύνησης προκλητικά πρόσφορο. Τα "terrainsvague" είναι, άρα, πεδία πολλαπλών δυνατοτήτων. Η αρχιτεκτονική -με διάφορα μέσα- μπορεί να δραστηριοποιήσει έναν αδρανή χώρο και να τον ανακτήσει από τον κίνδυνο οριστικής αποκοπής του από τον αστικό ιστό. Ο εντοπισμός και η αξιοποίηση δυναμικών χαρακτηριστικών του πεδίου αλλά και ο πειραματισμός με νέα στοιχεία μπορεί να του προσδώσει ρόλο και ταυτότητα στο δίκτυο λειτουργιών της πόλης, μπορεί να επιτύχει την επανένταξή του στον ιστό της αλλά και στη δημόσια ζωή συνολικά. Η απουσία προγράμματος και κατά συνέπεια χρήσης, μάς οδήγησε στην πειραματική χωροθέτηση λειτουργιών στο πεδίο τους.

Ενδεικτικά δοχεία εν αναμονής περιεχομένου, αποτελούν ο αδρανής χώρος γύρω από το σταθμό Λαρίσης, το κλιμάκιο της πυροσβεστικής στη Σαρρή, μη προσβάσιμοι ακάλυπτοι, το Πρώην ΙΚΑ., το Μινιόν, το Αττικόν αλλά και πολλά άλλα.

Ωστόσο εντοπίζονται και αντιπαραδειγματικοί σε αυτού του κυρίαρχου παραδείγματος της ασάφειας, χώροι. Κοινωνικοί πυκνωτές δημόσιας ζωής, όπως εντοπίζονται ενδεικτικά στο χάρτη, συμπυκνώνουν μεγάλη πληθώρα λειτουργιών σε μεταβαλλόμενους χώρους. Ως τέτοιοι θεωρούνται σίγουρα οι Πανεπιστημιακοί χώροι, σπουδαστικές Λέσχες όπως η Ίριδα, χώροι εργασίας που συνδυάζουν ψυχαγωγία και πολιτισμό όπως το Ρομάντσο, ελεύθερης πρόσβασης Αθλητικοί χώροι, όπως ο Πανελλήνιος και ημιυπαίθριες Αγορές, όπως η Βαρβάκειος. Το Θέατρο Εμπρός είναι σαφώς ένας τέτοιος χώρος, ο οποίος αποτέλεσε και το ερέθισμα εκπόνησης αυτής της διπλωματικής. Στο σώμα του φιλοξενεί ένα πολύ μεγάλο σύνολο αστικών λειτουργιών με καλλιτεχνικό, πολιτιστικό και κοινωνικό χαρακτήρα. Αποτελεί έναν ελεύθερο χώρο όπου αναπτύσσονται δραστηριότητες που αποτυπώνουν την κουλτούρα, τις συλλογικές αξίες και τις επιθυμίες διαφορετικών κοινωνικών ομάδων, και έτσι συντελείται ώσμωση κοινωνικών αντιθέσεων μέσω του προνομιακού πεδίου του ελεύθερου χρόνου.

Συνεπώς, ο χάρτης γίνεται ως μια ταυτόχρονη αποτύπωση ασαφειών της αστικής δημόσιας ζωής αλλά και χώρων πυκνώσής της. Ο συνδυασμός ύπαρξης και των δύο παραπάνω ενοτήτων στο οικοδομικό τετράγωνο του Εμπρός μάς παρακίνησε στην επιλογή του ως το πεδίο μελέτης και πειραματισμού.

Εικόνα 4 : Λανθάνοντα Εδάφη... στην πραγματικότητα. Η πλατεία Βαρβακείου!

ΟΙ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Ο σχεδιασμός και η αντιμετώπιση του αστικού τοπίου που θα ακολουθήσουν βασίστηκαν σε ένα θεωρητικό υπόβαθρο. Υπόβαθρο που προσπαθεί να δημιουργήσει ένα ιδεολογικό και μεθοδολογικό πλαίσιο. Σε πολλές περιπτώσεις μάλιστα θεωρητικές αναφορές έχουν αποκολληθεί από τη μετέπειτα πρακτική έκφραση τους καθώς είτε αυτή δεν συμβαδίζει με τις θέσεις της ομάδας εργασίας ή ακόμα και με την ίδια τη θεωρία που φαινομενικά εξυπηρετεί.

Η αναζήτηση για συνθήκες που συγκροτούν τη σύγχρονη διάχυτη μητρόπολη οδήγησε στο Manhattan, στον κονστρουκτιβιστικό κοινωνικό πυκνωτή, στην αγορά των Αθηνών, στη Villette και την τοπιακή πολεοδομία. Ως βασικό εργαλείο ανάλυσης επιλέγεται το λειτουργικό πρόγραμμα των παραπάνω αναφορών και ο τρόπος οργάνωσής του. Το πυκνό κυρίως πολιτιστικό πρόγραμμα του κλαμπ, η οριζόντια οργάνωση του στη Villette και η συγκρουσιακή του συνύπαρξη στον ουρανοξύστη.

Ο Koolhaas στην κριτική του στις μοντερνιστικές αντιλήψεις για το μέλλον του αστικού τοπίου θα προτάξει το Μανχάταν. Μια πόλη που βασίζεται στο αστικό ντελίριο, στη συνύπαρξη, στις πολλαπλές προσεγγίσεις στη ζωή και στη καθημερινότητα, στο αστικό συμβάν. Αντίθετα με τις αυστηρές δυνάμεις για τακτοποίηση στην πόλη για εξυγίανση, προτάσσεται η συμφύση και ο έντονος προγραμματισμός.

Το αντικείμενο του σχεδιασμού μπορεί πλέον να είναι το πρόγραμμα και η αστική τοπογραφία να είναι η υποδομή για γεγονότα και διαδικασίες. Οι αναφορές μας συνοψίζονται σε μια επιθυμία για μια γενικευμένη, διαφορετική, πρόσβαση στην πόλη. Ξεπερνώντας το μοντέλο της υπάρχουσας κατάστασης, στοχεύοντας σε πρώτο επίπεδο στην κοινωνικοποίηση και τελικά στη συλλογικοποίηση. Στο δικαίωμα στη πόλη. Η προσέγγιση είναι υποχρεωμένη να επαναπροσδιορίσει τις μορφές, τις λειτουργίες, τις δομές και τη σχέση των παραπάνω.

Ο Lefebvre αναφέρει πως η πόλη είναι η προβολή της κοινωνίας πάνω στο έδαφος. Το πεδίο της πόλης είναι σε μια αέναη υπό κατασκευή κατάσταση. Δράσεις, υποκείμενα, αντικείμενα, εμπειρίες, γεγονότα. Δεν υπάρχει ωστόσο έργο χωρίς μια ρυθμισμένη διαδοχή πράξεων όπου υλική και κοινωνική μορφολογία προβάλλονται στο έδαφος. Έτσι, από τη μία: η πόλη, πραγματικότητα απτή, άμεση, πρακτική και αρχιτεκτονικό δεδομένο και από την άλλη το αστικό, πραγματικότητα κοινωνική, άυλη, νοητική. Η δραστηριότητα της πόλης, η ικανότητα του αστικού χώρου να αποτελεί υπόβαθρο καθημερινής ζωής δραστηριοτήτων, γεγονότων και νοημάτων ενσωματώνει και διαλύει κάθε αισθητική ματαιοδοξία.

Οι ομάδες, οι εθνοτήτες, οι ηλικίες, τα φύλα, οι αποκλεισμένοι από την πόλη, οι δραστηριότητες, οι εργασίες, που προβάλλονται χωριστά πάνω στο έδαφος. Η πόλη δεν αποτελεί ένα τυπολογικό ή μορφολογικό γεγονός. Αποτελεί τη χαοτική συσσώρευση δυνάμεων.

Ο Lefebvre θα τονίσει την αποτυχία του μοντέρνου για συνοχή και συγκρότηση στην πόλη. Στην πολεοδομική αναπαράσταση ο όρος ζώνες συνεπάγεται με διαχωρισμό, στεγανοποίηση και εν τέλει σε χωροθετούμενα γκέττο. Γκέττο στο χώρο και στο χρόνο. Γκέττο κατοικίας, εργασίας, πολιτισμού. Γκέττο για απόβλητους της πόλης.

Ο Zygmunt Baumann θα μιλήσει για τους κατ' αυτόν απόβλητους της νεωτερικότητας. Απόβλητους του συστήματος. Θα διαχωρίσει τους όρους τουρίστας και πλάνητας. Σε ένα σύστημα που υποδέχεται με ευχαρίστηση το οικονομικό μοντέλο του τουρισμού αλλά είναι αφιλόξενο σε πληθυσμούς που κινούνται λόγω ανάγκης θα φανταστεί μια ουτοπία όπου δεν υπάρχουν λαθραίοι και απόβλητοι άνθρωποι.

Η διάχυτη πόλη αποτελεί γεγονός και οι δομές της τον τόπο σχεδιασμού. Η απόλυτη ιεράρχηση και απομόνωση λειτουργιών της φονξιοναλιστικής πρακτικής μπορούν να εγκαταλειφθούν. Η μέθοδος της διαστρωμάτωσης και της έντονης προγραμματικής πύκνωσης μοιάζουν να αποτελούν διέξοδο. Το πρόγραμμα, ελεύθερο να αλληλοκαλύπτεται στο χώρο και στο χρόνο προτείνει μια πόλη που επιτελεί παραπάνω από μια λειτουργία. Επομένως επιτυγχάνει παρουσία ανθρώπων διαφορετικές χρονικές στιγμές, σε κοινή υποδομή. Η παρουσία αυτή με τη σειρά της παράγει έντονη κοινωνικοποίηση, την ουσία κατά το Lefebvre της αστικοποίησης. Οι άγραφες περιοχές του υπολείμματος του πολεοδομικού zoning και του ύστερου καπιταλιστικού συστήματος, αποτελούν πλέον οντότητα, διεκδικώντας θέση στην αρχιτεκτονική θεωρία και πρακτική.

Η ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκρότημα δημοσίων κτιρίων με διαφορετικό πρόγραμμα. Στόες εμπορικού χαρακτήρα αναπτύσσονταν νότια και ανατολικά της οδού των Παναθηναίων. Στρατηγείο, βουλευτήριο, ναοί, δικαστήριο και βιβλιοθήκη, όλα δημόσια, επικοινωνούσαν λόγω εγγύτητας σε έναν ελεύθερο χώρο περίπου κανονικής, 250 επί 300 μέτρα, κάτοψης. Ένας πολυπρογραμματικός λοιπόν χώρος, ελεύθερου διαλόγου, εμπορίου και πολιτικής βούλησης. Ένας κοινωνικός πυκνωτής!

SOCIAL CONDENSER Ή ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΥΚΝΩΤΗΣ

Η σοβιετική απάντηση στο ερώτημα της συλλογικής κατοικίας. Ο "νέος άνθρωπος" που οραματίζονταν οι Ρώσοι σοσιαλιστές δε θα κατοικούσε σε ατομικές κυψέλες, αλλά σε ένα "ορθοπεδικό" -ως προς τη χρήση του για την κοινωνία- σύστημα συλλογικοποίησής του. Τα κλαμπ ή κοινωνικοί πυκνωτές αποτελούσαν τον καθρέφτη και ταυτόχρονα το καλούπι της κοινωνίας. Αναλυτικά το πρόγραμμα ενός τυπικού κοινωνικού πυκνωτή:

Επιστημονικό θερμοκήπιο με χώρους για πειραματική φυτολογία και ζωολογία, Εκθέσεις, Χώροι για σπορ, Γωνίες για κοινωνική και πολιτική δουλειά, Αίθουσα για διαλέξεις, κινηματογράφο, συγκεντρώσεις, επιδείξεις και άλλα, Βιβλιοθήκη, Εργαστήρια για προχωρημένες επιστημονικές έρευνες, Γήπεδα για συγκεντρώσεις, επιδείξεις, αυτοκινητοδρομίες, ασκήσεις παθητικής αμύνης, αεροδρομίες και τα λοιπά, Κλειστό γυμναστήριο και βοηθητικές εγκαταστάσεις, Γήπεδο για διάφορα σπορ, Περίπτερο για παιδιά με γήπεδα για παιχνίδια, Πάρκο.

ΤΟ ΑΣΤΙΚΟ

Ένα από τα δύο διαφορετικά στοιχεία -πόλη και αστικό- που απαρτίζουν το φαινόμενο της πόλης σύμφωνα με τον Γάλλο μαρξιστή φιλόσοφο και κοινωνιολόγο Henri Lefebvre. Το αστικό τμήμα συμπεριλαμβάνει την πληθώρα άυλων συστημάτων που διαμορφώνουν και διαμορφώνονται στο σύστημα που ονομάζουμε πόλη. Πρόκειται για τη ζωή στην πόλη, την κοινωνία της πόλης καθώς και το πολυδαίδαλο σύστημα σχέσεων -πολιτικές, κοινωνικές, οικονομικές, εξουσίας- που αναπτύσσονται μέσα σε αυτήν. Η πόλη και το αστικό αποκτούν μία διαλεκτική σχέση, ανάλογη με αυτήν μορφής και του περιεχομένου.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Πρόκειται για μια ιδέα και ένα σύνθημα, που ειπώθηκε αρχικά από τον Henri Lefebvre στο βιβλίο του "Le Droit à la ville", και καλεί για μια διαφορετική, ανανεωμένη και καθολική πρόσβαση στην αστική ζωή.

Η ΠΟΛΗ -ΚΟΙΝΟ- ΕΡΓΟ

Το επίκεντρο της πολεμικής του Henri Lefebvre στο "Le Droit à la ville" -"Δικαίωμα στην πόλη", ο οποίος διαχωρίζει σαφώς την πόλη με το αστικό και καλεί στη δημιουργία μιας νέας πόλης, η οποία σε αντίθεση με τις σύγχρονες του πολεοδομικές πρακτικές, συμπεριλαμβάνει και το αστικό. Το εργαλείο για την επίτευξη της πόλης ως συλλογικό έργο αλλά και το μεταλλάσσει για την επίτευξη της κοινωνίας πόλης. Η πρότασή του ορίζει τον ουτοπικό ρεαλισμό καθώς απαρτίζεται από δύο τμήματα. Το πρώτο, φαινομενικά ρεαλιστικό, πρόκειται για ένα, bottom-top δημιουργικής διαδικασίας, "πολιτικό πρόγραμμα αστικής μεταρρύθμισης" το οποίο θα κατατεθεί στους πολιτικούς φορείς. Το δεύτερο ενθαρρύνει προωθημένα πολεοδομικά σχέδια τα οποία δοκιμάζουν νέες αστικές μορφές ενώ καλλιεργούν την φαντασία και όχι το φανταστικό. Ουτοπίες!

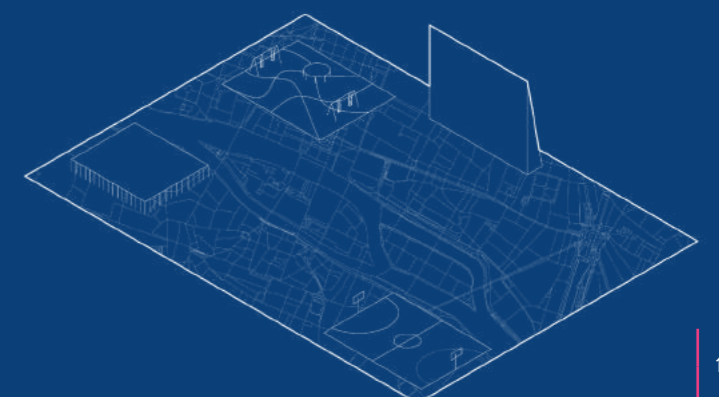
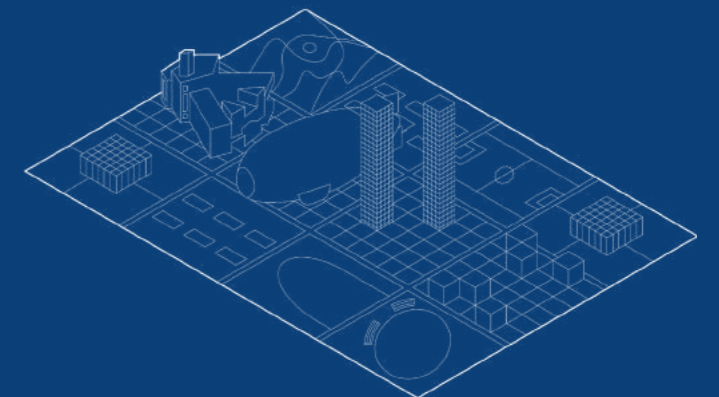
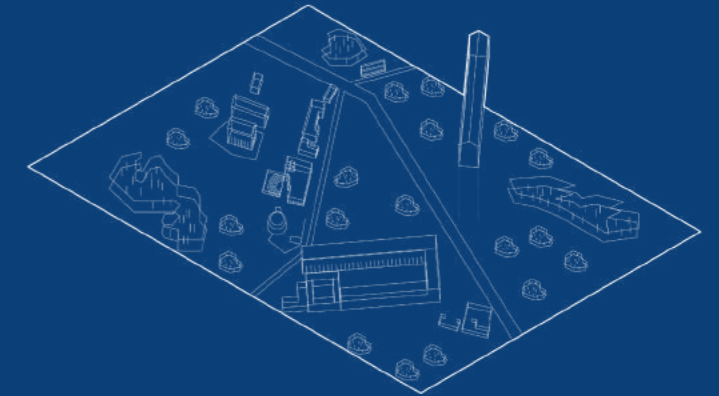
TERRAIN VAGUE ΚΑΙ ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

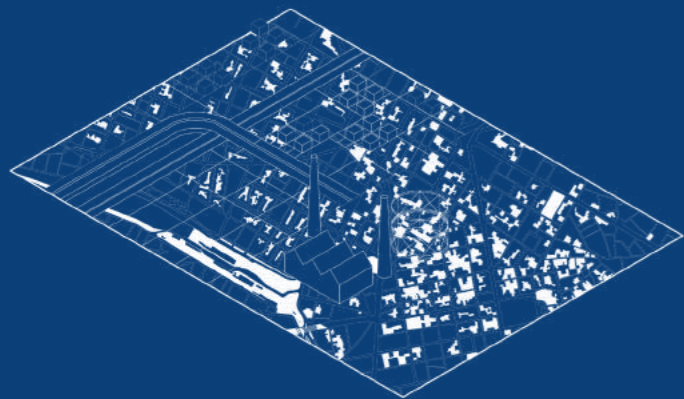
Ο πρώτος όρος αποδίδεται στον Ignasi de Sola-Morales και χαρακτηρίζει τους μεταβιομηχανικούς τόπους που λειτουργούν ως αστικά, μη παραγωγικά, κενά στις σύγχρονες πόλεις. Το μοτίβο αυτό, του "λανθάνοντος εδάφους", συναντάται στις ασυνέχειες του αστικού ιστού της Αθήνας από τη μεγαλύτερη -Ελαιώνας- μέχρι τη μικρότερη -άδεια κελύφη, ανεκμετάλλευτα κενά- κλίμακα. Γενικεύεται και αναφέρεται ως "υπολειμματικοί χώροι".

ΑΠΟΒΛΗΤΟΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΕΩΤΕΡΙΚΟΤΗΤΑΣ

Σύμφωνα με τον Zygmunt Baumann η μεταμοντέρνα και παγκοσμιοποιημένη κοινωνία ισορροπεί μεταξύ του δίπολου τουρίστας-πλάνητας. Ο πρώτος χαιρέτα πλεονεκτήματα της τεχνολογίας και η αέναη κινητικότητα σημαίνει για αυτόν εμπειρίες, ψυχαγωγία και διάρρηξη της ρουτίνας. Αποτελεί την κορυφή της καπιταλιστικής ιεραρχικής πυραμίδας και είναι ως επί το πλείστον "αρεστός". Ο δεύτερος από την άλλη κινείται αποκλειστικά λόγω ανάγκης. Οι προορισμοί του μοιάζουν ανυπόφορα αφιλόξενοι και η αέναη κινητικότητα είναι για αυτόν τρόπος επιβίωσης. Αποτελεί τη βάση της ιεραρχικής πυραμίδας και

(ΤΟ ΓΛΩΣΣΑΡΙ)

αντιμετωπίζεται από την καθεστηκυία τάξη πραγμάτων ως “σκουπίδι”. Ο Baumann αφορίζει τους όρους “σύγχρονος νομάς” και “νομαδισμός” λόγω του ακραία ομογενοποιητικού και αναντιπροσωπευτικού τους χαρακτήρα. Η σημερινή μεσαία τάξη στην ιεραρχία πασχίζει να ισορροπήσει μεταξύ του προαναφερθέντος δίπολου. Η περίφημη “ελληνική φιλοξενία” φαίνεται να έχει αγαπημένο παιδί και αυτό είναι η “βαριά της βιομηχανία”, ο τουρισμός. Η αλληλεξάρτηση μεταξύ τουρίστα και πλάνητα αναδύεται πιο έντονα από ποτέ αν σκεφτεί κανείς τη διαδικασία του gentrification, των ξένων επενδύσεων σε ολόκληρες περιοχές, την άνοδο των ενοικίων και το φαινόμενο του Airbnb. Το συγκεκριμένο εγχείρημα αναγνωρίζει την αδυναμία της αρχιτεκτονικής να επιλύσει τέτοιου είδους ζητήματα. Φαντάζεται ταυτόχρονα όμως μία ουτοπία όπου δεν υπάρχουν λαθραίοι και απόβλητοι άνθρωποι!

MANHATTANISM Ή ΜΑΝΧΑΤΑΝΙΣΜΟΣ

Έννοια που εισάγει ο Rem Koolhaas στο βιβλίο του “Delirious New York” και περιγράφει τη μητροπολιτική συνθήκη του Μανχάταν. Μέσω αυτής της αστικής ιδεολογίας αναδεικνύεται η υπέρ-πυκνότητα της μητρόπολης και η κτιριακή τυπολογία του ουρανοξύστη ως η βάση του επιθυμητού σύγχρονου πολιτισμού. Το σημαντικότερο παράδειγμα «Μανχατανισμού»: το Downtown Athletic Club, ένας ουρανοξύστης – κοινωνικός πυκνωτής, «μια μηχανή που παράγει και εντείνει επιθυμητές ανθρώπινες επαφές», είναι η αποθέωση της νέας Κουλτούρας της Συμφόρησης. Μέσω του μεγέθους του, το κτίριο ενσωματώνει σχετικά μεγάλης κλίμακας υποδομές και ποικίλα, συμπληρωματικά ή αντιφατικά μητροπολιτικά προγράμματα ενώ ο κύριος όγκος, με συσσωρευμένες δραστηριότητες, προσφέρει τόσο απομόνωση όσο και αλληλεπίδραση.

CONGESTION Ή ΠΥΚΝΩΣΗ

Το σχεδιαστικό ελιξίριο του Rem Koolhaas που ανακαλύπτεται στο Μανχάταν και το “Delirious New York”, ως αναγκαία συνθήκη για την ζωή στο μητροπολιτικό ντελίριο, και εφαρμόζεται ως εργαλείο πολυπρογραμματικής φόρτισης μερικά χρόνια αργότερα στη Yokohama. Αν και ο “Μανχατανισμός” του Koolhaas απέχει από τη στοχοθεσία της εργασίας, το αφήγημά του περί έντασης μέσω προγραμματικής πυκνωσης μοιάζει αληθές.

EVENT SPACES, EVENT CITIES

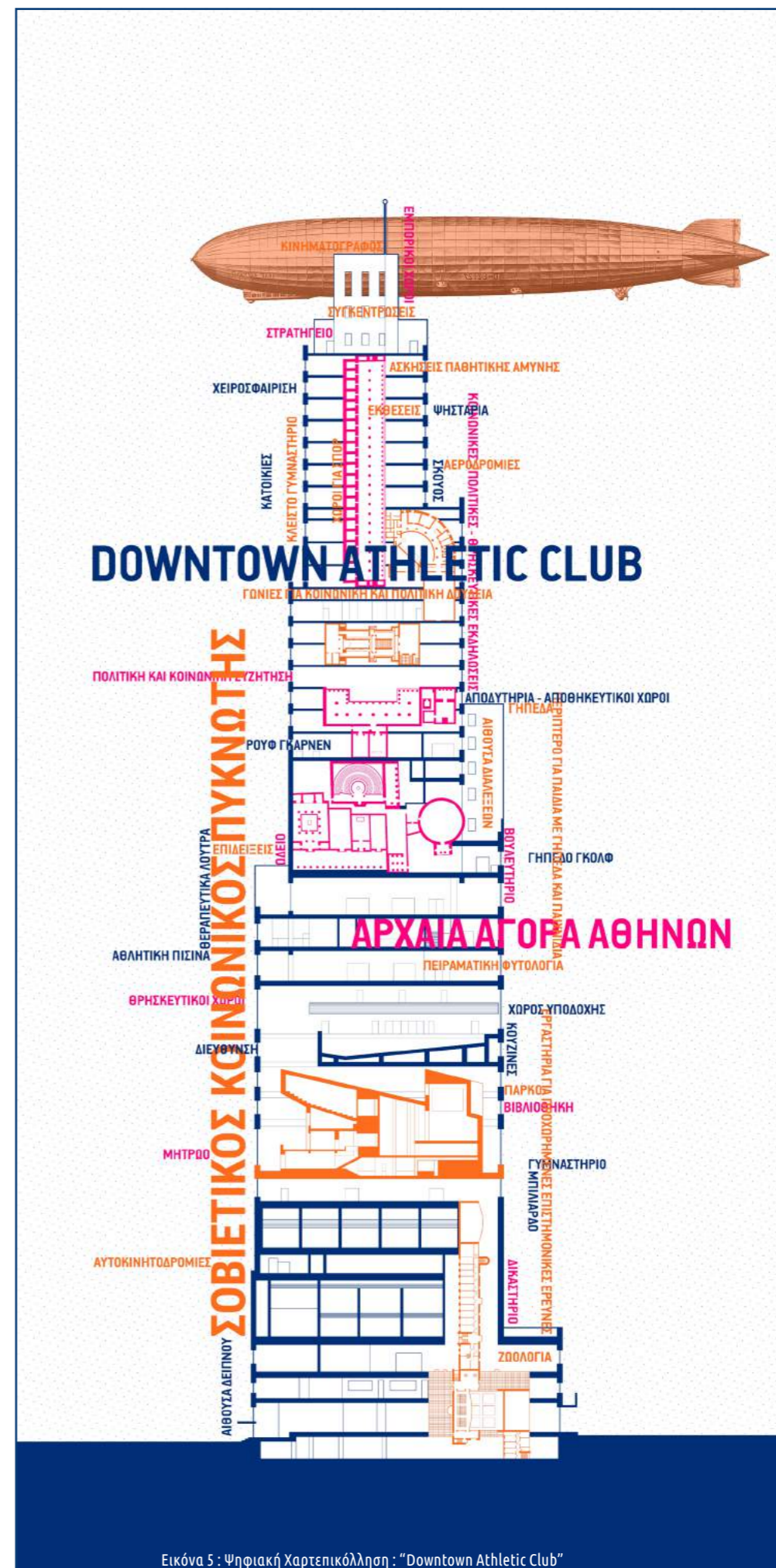
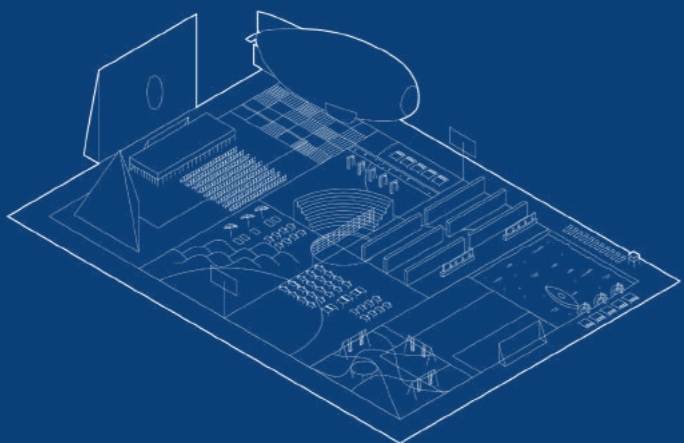
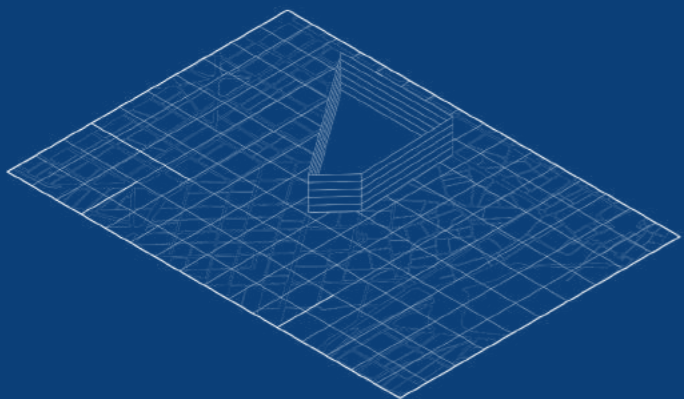
Ερευνητική εργασία του Bernard Tschumi η οποία αναλύεται σε πλήθος βιβλίων -Manhattan Transcripts, Event Cities και άλλα- με σκοπό τον επαναπροσδιορισμό της σχέσης αρχιτεκτονικής μορφής και περιεχομένου. Ο Tschumi ορίζει αυτό στο οποίο συχνά αναφερόμαστε ως “πρόγραμμα”, “χρήση” ή “δραστηριότητα” ως “γεγονός”. Θεωρεί ότι η σχέση του με την αρχιτεκτονική μορφή έχει απωλεστεί και ότι το σύγχρονο του μεταμοντέρνο ρεύμα όπως και ο μοντερνισμός που αυτό “ανέτρεψε” αποτελούν μία απλά στιλιστική διαφωνία. Εκπνεύει, λοιπόν, έρευνες -με σπουδαστές της Architectural Association of London- για τον τρόπο με τον οποίο θα καταφέρει η αρχιτεκτονική να συμμετέχει ενεργά στα γεγονότα που εμπεριέχει και δε θα είναι απλά το παρασκήνιο στο οποίο αυτά συμβαίνουν. Για να αποδείξει τα λεγόμενα του ξεκινά από φαινομενικά αντικρουόμενες σχέσεις γεγονότων-κελυφών όπως μία πισίνα με πλαστικά μπαλάκια στην αυλή μιας εκκλησίας. Πρόκειται για μια δουλειά η οποία επαναξιολογεί την ολότητα της αρχιτεκτονικής ανάλυσης και δημιουργίας από την κλίμακα του χώρου ενός απλού δωματίου μέχρι την κλίμακα της σύγχρονης μητρόπολης.

LANDSCAPE URBANISM Ή ΤΟΠΙΑΚΗ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

Με αφορμή το διαγωνισμό για το πάρκο της Villette ο Charles Waldheim χαρακτηρίζει το τοπίο ως ένα πλέον περίπλοκο μέσο, ικανό να συσχετίσει τις αστικές υποδομές, τα δημόσια δρώμενα αλλά και την μελλοντική απροσδιοριστία. Έτσι η μετάφραση του όρου “landscape urbanism” σε “τοπιακή πολεοδομία” εν μέρει ψεύδεται, μιας και ο όρος urbanism σε αντίθεση με τον ελληνικό ομόλογό του εμπεριέχει και την έννοια της αστικότητας.

ΑΚΑΛΥΠΤΟΣ

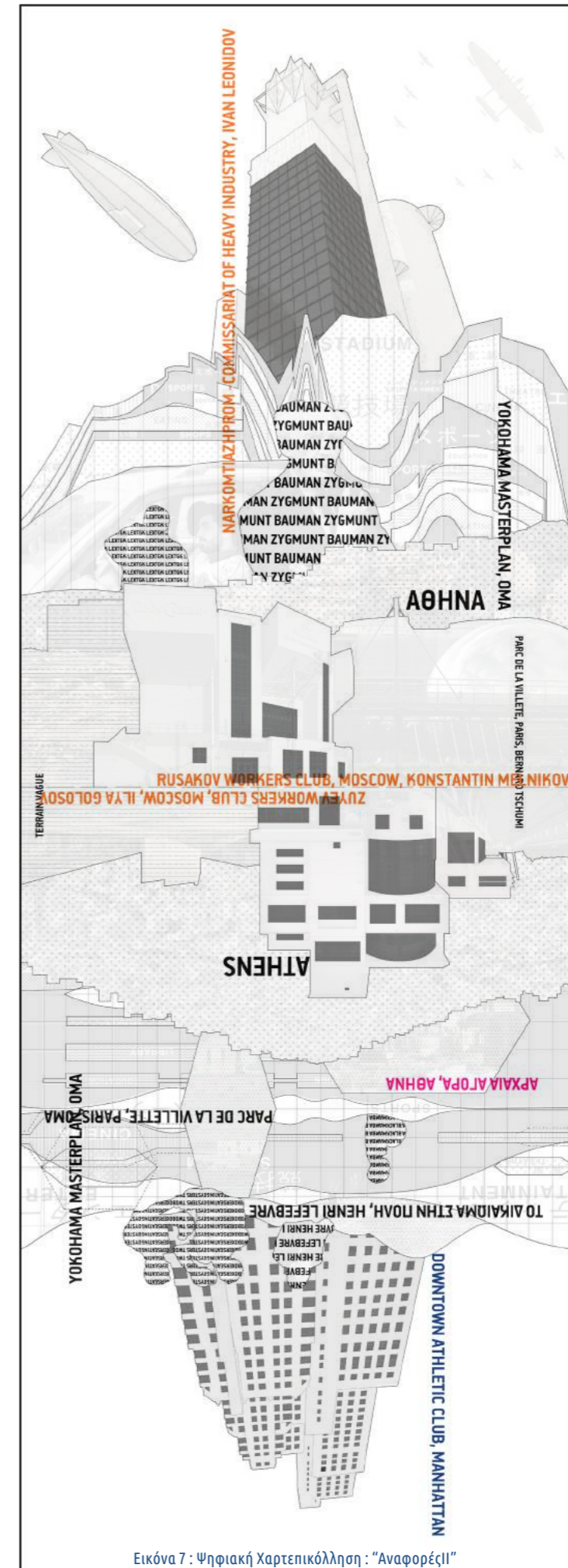
Αυτός/ή/ό που δεν έχει καλυφθεί από κάποιο κτίριο. Πρόκειται για τον χώρο που προβλέπεται άκτιστος από τον πολεοδομικό κανονισμό. Στο Αθηναϊκό τυπικό οικοδομικό τετράγωνο το άθροισμα αυτών των χώρων δημιουργεί ένα εσωτερικό πηγάδι το οποίο νεκρώνει και εμπίπτει γενικευτικά στην περίπτωση των υπολειμματικών χώρων. Η υπολειμματικότητα αυτού του χώρου δεν εξαρτάται αποκλειστικά από την μη κανονική γεωμετρία του ή τις αναλογίες του. Εξαρτάται και από την τάση των κτιρίων για εξωστρέφεια προς το δήμο και το δρόμο και να γυρίσει πλάτη στο εσωτερικό του σε αντίθεση με τα φαινομενικά καλύτερα επιλυμένα, όμως εσωστρεφή παραδείγματα του εξωτερικού.

Εικόνα 5 : Ψηφιακή Χαρτεπικόλληση : “Downtown Athletic Club”

Εικόνα 6 : Ψηφιακή Χαρτεπικόλληση : "Αναφορές"

Εικόνα 7 : Ψηφιακή Χαρτεπικόλληση : "Αναφορές II"

Η ΑΘΗΝΑ II

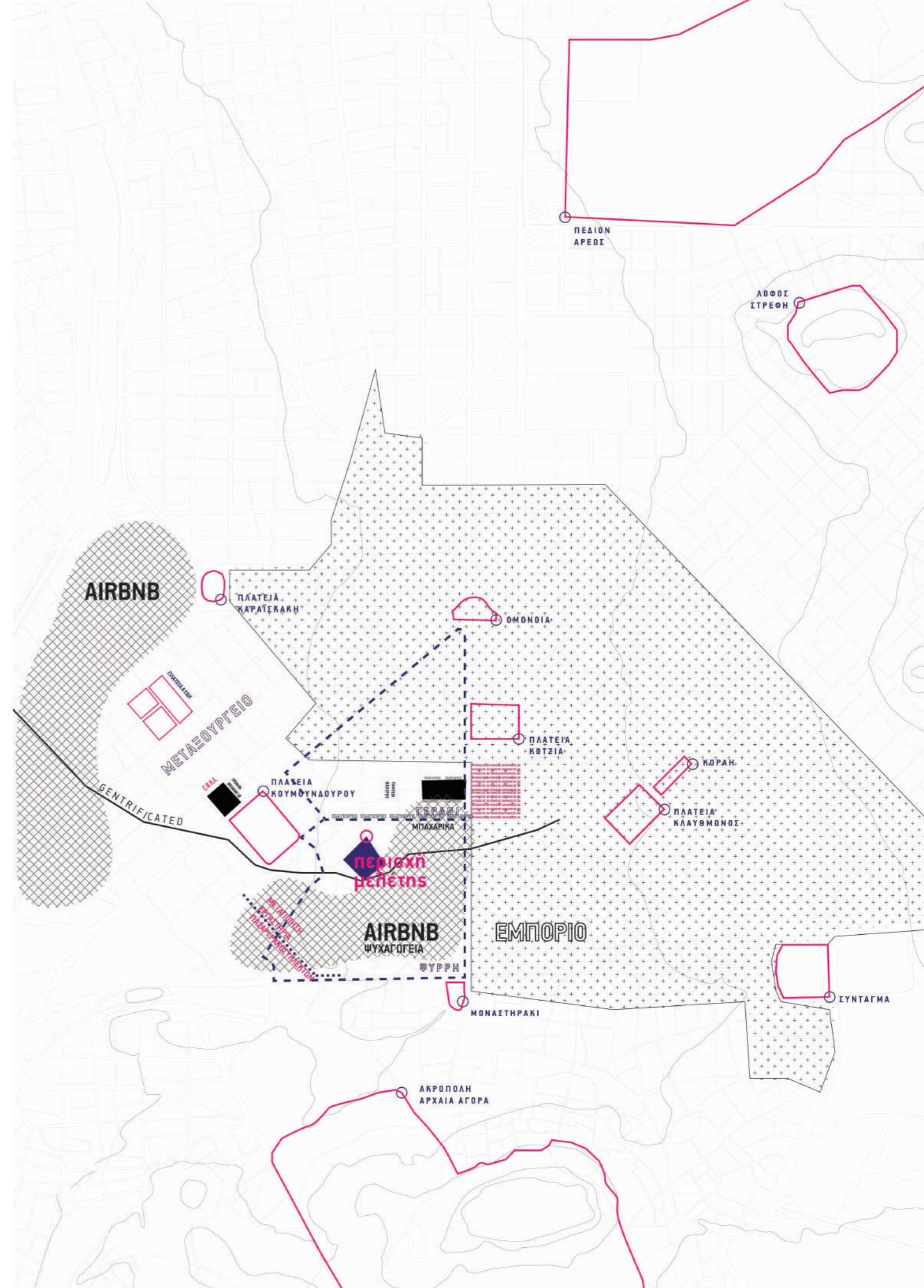
Αφού ορίστηκε η άρχουσα οπτική καθώς και το θεωρητικό υπόβαθρο υπό το πρίσμα των οποίων τοποθετούμαστε για την Αθήνα οφείλουμε να ειδικεύσουμε.

Η επιμονή της Αθήνας να ακροβατεί στο οξύμωρο μοντέλο περιγραφής της είναι θεμελιώδης: Ταυτόχρονα όμορφη και άσχημη, αποπνικτική και απελευθερωτική. Φαινομενικά είναι αδύνατον. Η κλισέ γεωγραφική θεώρηση για την πόλη, την τοποθετεί στο όριο. Η εξορθολογισμένη, μοντέρνα Δύση από τη μια, η συντηρητική, άναρχη Ανατολή από την άλλη. Κλισέ, ωστόσο μια προσέγγιση που εμπειρεύεται σε κάθε θεώρηση της πόλης και φωτίζει τη σκηνή συνολικά. Η εύστοχη περιγραφή της ΣΟΔΑ, λίγα χρόνια νωρίτερα, εμπειρεύει και τη διπλή της όψη: Ένα κακέκτυπο, μια στρεβλή εκδοχή επιτυχημένων μητροπόλεων από τη μια, ένα ηρωικό αντιπαράδειγμα από την άλλη. Στην προσπάθεια να ακολουθήσει τον δυτικότροπο μεγαλοαστισμό, εξέλιξε το δυτικό, μοντέρνο λεξιλόγιο σε μικρή και μεγάλη κλίμακα. Στην υπερνεωτερική ματιά, οι δυνάμεις εξ Ανατολής δεν άφησαν ποτέ το εξορθολογισμένο λεξιλόγιο να υπερέχει. Η κερδοσκοπική, ελληνική πατέντα, της οριζόντιας ιδιοκτησίας, το μικρό οικοδομικό τετράγωνο και περεταίρω κατακερματισμός του, διαλύουν όποια φιλόδοξη δυτική τακτοποίηση.

Ξεπερνώντας την αποτυχία εξορθολογισμού της πόλης διακρίνονται στοιχεία της σε επίπεδα κατά Lefebvre πόλης και αστικού. Η επιφανειακή της και μακροσκοπική της ομοιογένεια είναι απατηλή. Ποτέ δεν προσπάθησε για συνοχή στη μορφή, ούτε στο περιεχόμενο. Η φαινομενική της αμορφία είναι ουσιαστικά αδυναμία αναγνώρισης και αποσαφήνισης μιας κυρίαρχης μορφής. Καθώς αυτή η αδυναμία εντείνεται, προκαλεί έντονη ανησυχία και τελικά αποστροφή, δικαιολογώντας δυτικές φωνές για μια δυστοπική πόλη. Ωστόσο η αμορφία της συνδυάζεται με ένα δυναμικό μωσαϊκό μορφής και προγράμματος. Θεμελιώδες στοιχείο, δομική μονάδα της συνολικής μορφής, η αθηναϊκή πολυκατοικία η οποία αποτελεί υποδομή δημιουργίας ενός ανάγλυφου, μιας τεχνητής τοπογραφίας, στην οποία οργανώνεται η πόλη. Περισσότερο μια κοινωνική κατασκευή η οποία ακολουθεί τη διπλή όψη της πόλης που τη γέννησε. Από τη μια είναι μια γρήγορη και αποτελεσματική στέγαση σε μεγάλο μέρος του νεοαστικού πληθυσμού, από την άλλη μια έντονη κοινωνική διαστρωμάτωση. Η κερδοσκοπική προσέγγιση στο σχεδιασμό, απομόνωσε και κατηγοριοποίησε σε επίπεδα. Αποτελεί έναν μηχανισμό εξατομίκευσης παρά τη φαινομενική συλλογικότητα που παράγει το livingtogether. Η νεοδυτική ματιά στην πόλη, τελευταία, επικεντρώνεται και στην πολυκατοικία. Την εξιδανικεύει ως τη καλύτερη διαδικασία αυτοστέγασης, με όρους που η ελεύθερη αγορά θέτει. Μια ματιά βέβαια προβληματική. Αποδεσμευμένη από ιστορικές, κοινωνικές και θεσμικές δυνάμεις που συγκροτούν και διαμορφώνουν την πόλη. Ακόμα και απομονωμένη στο αρχιπέλαγος η θεώρηση αυτή είναι προβληματική και δεν παρέχει τίποτα παρά μια αισθητικοποίηση ενός ξεπερασμένου τύπου.

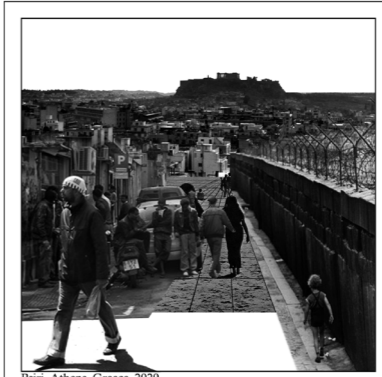
Εικόνα 8 : Η Βαρβάκειος Στοά στην καρδιά του ιστορικού τριγώνου

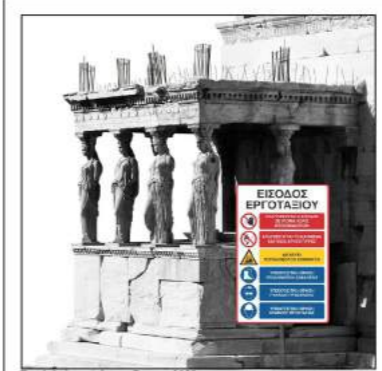
Εικόνα 9 - απέναντι σελίδα : Χάρτης Ανάγνωσης Ευρύτερης Περιοχής Παρέμβασης

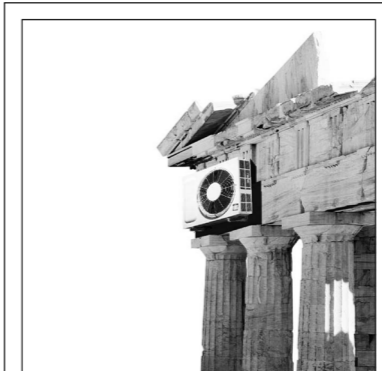
Εικόνα 9 - Η Πλατεία Βαρβακείου σίγουρα σχεδιάστηκε για να χαριζεί...
Εικόνες 10, 11, 12, 13, 14, 15 : Ψηφιακές Χαρτεπικολήσεις : "Welcome to Athens"

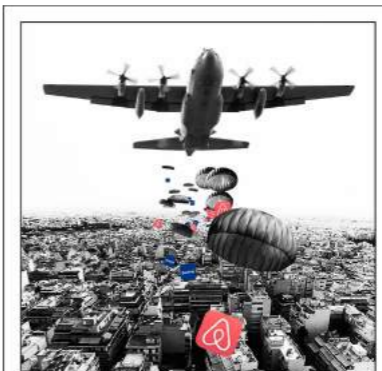
Psm, Athens, Greece, 2020

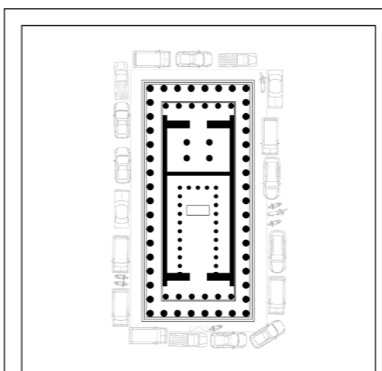
Erechtheion, Athens, Greece, 2020

Parthenon, Athens, Greece, 2020

Athens, Greece, 2020

Parthenon, Athens, Greece, 2020

Η κοινωνική δομή της πόλης είναι αρκετά δυσλειτουργική. Κυριαρχεί η αστική μοναξιά, παραγόμενη και από την αθηναϊκή πολυκατοικία αλλά και από το υπερνεωτερικό σύστημα οργάνωσης.

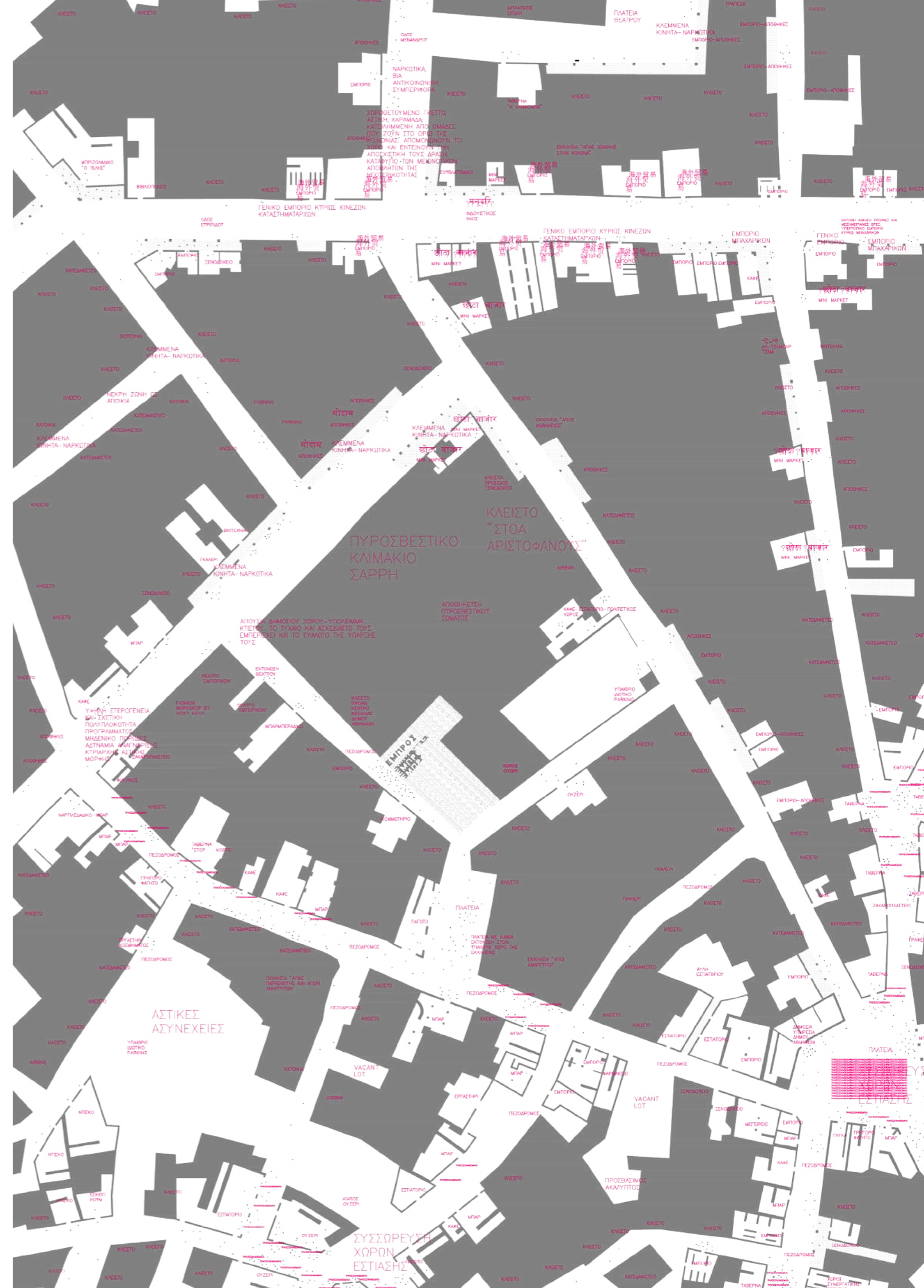
Σε επόμενο επίπεδο, αυτό του οικοδομικού τετραγώνου, κυριαρχεί μια προγραμματική παράθεση. Το ήδη περιορισμένο σε διαστάσεις οικοδομικό τετράγωνο, εμπεριέχει πολλαπλές προσεγγίσεις στην καθημερινή ζωή. Ένα λανθάνων δυναμικό της Αθήνας, μια ικανότητα του αστικού χώρου να αποτελεί υπόβαθρο της καθημερινής ροής δραστηριοτήτων, γεγονότων και καταστάσεων. Η μικροκλίμακα είναι αυτή που συνθηκοποιεί την εμπειρία της πόλης. Μια αυτορρυθμιζόμενη κατάσταση. Αντίστοιχα το γερασμένο, σε κακή κατάσταση σώμα της πόλης με τα πολλά κενά κελύφη αποτελεί ακόμα ένα λανθάνων δυναμικό. Ένα terrain που δεν συμφωνεί με τις προδιαγεγραμμένες χρήσεις, μια εν δυνάμει τοπογραφία για περαιτέρω παρεμβάσεις. Η κατάληψη αστικών κενών και άδειων κελυφών και η πυκνωση τους με πρόγραμμα αποτελεί την κυρίαρχη προσαρμοστική ρύθμιση στο περιβάλλον των διαθέσιμων ευκαιριών. Μια ένωση αστικής ζωής.

Οι σχεδόν εμμονικές προσωπικές αναζητήσεις για νέες συνθήκες αστικότητας βρήκαν το χώρο τους στο λευκό χαρτί και την Αθήνα. Η έλξη της εκφυλισμένης δημόσιας αστικής ζωής δεν είναι άλλη από μια ανάγκη αποδοχής του συνθήματος του Lefebvre για μια νέα προσέγγιση στην πόλη. Η προβολή αρχικά, και ο σχεδιασμός τελικά, ξεχασμένων, προβληματικών, ή μάλλον καλύτερα λανθανόντων τόπων σίγουρα αποτελεί το τελικό μάθημα.

Επιλέγεται, έτσι, ως τόπος παρέμβασης το δυτικό τρίγωνο του ιστορικού κέντρου. Η μεγάλη συγκέντρωση λανθανόντων δυναμικών όπως: κενά κελύφη, αστικά κενά, πολυπολιτισμικότητα, συγκρουόμενες χρήσεις και κεντρική θέση στην πόλη, αποτελούν την υποδομή του σχεδιασμού.

Εικόνα 16 : Το Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο "ΕΜΠΡΟΣ". Η εικόνα αποτελεί το πρώτο πλάνο βίντεο που βρίσκεται εδώ : <https://vimeo.com/479879491> -ή αναζητήστε "ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΥΚΝΩΣΗΣ" στο vimeo.

Η καταγραφή της Εικόνας 17 πραγματοποιήθηκε σε διάστημα 1 μήνα. Σημειώνονται ποιοτικά και ποσοτικά δεδομένα που αφορούν τις χρήσεις, τα άτομα, τον προσπελάσιμο και μη χώρο ακόμα και στα εσωτερικά των κτηρίων. Έτσι προκύπτει σχολιασμός για την κάθε οικοδομική νησίδα, κάνοντας κατανοητή την ανάγνωση μας στην περιοχή

Η ανάγνωση της περιοχής μπορεί να γίνει με τη διάσπαση της σε βόρειο και νότιο κομμάτι με τον πεζόδρομο της αγίων Αναργύρων να αποτελεί το όριο. Στο νότιο τμήμα κυριαρχεί η εστίαση, η χαμηλή αλλά πυκνή δόμηση και ο τουρισμός. Η εστίαση απλώνεται από την πλατεία του ψυρρή και κατά μήκος κυρίως της οδού Αγίων Αναργύρων.

Από την άλλη συγκεντρώνονται εμπόριο, κυρίως μπαχαρικών, αποθήκευση και εργαστήρια μεταποίησης. Ωστόσο η δημόσια ζωή φαίνεται να αρχίζει τις πρωινές ώρες και να τελειώνει το μεσημέρι.

Παρατηρείται μια γενικευμένη εγκατάλειψη κτηρίων και δημοσίου χώρου. Ελάχιστη κατοικία, η οποία απειλείται από την δυναμική της βραχυχρόνιας μίσθωσης. Στο σύνολο της στην περιοχή η πρόσβαση σε ακάλυπτους είναι αδύνατη, και ο ελεύθερος δημόσιος χώρος ελάχιστος. Από την άλλη ο κατακερματισμός του αστικού ιστού κυρίως προς την πλατεία, δημιουργεί συσφίξεις και αραιώσεις κτιστού.

Εικόνα 19 : Μία ανακαίνιση ακριβώς απέναντι από το "ΕΜΠΡΟΣ". Ξενοδοχείο ή Εστίαση;

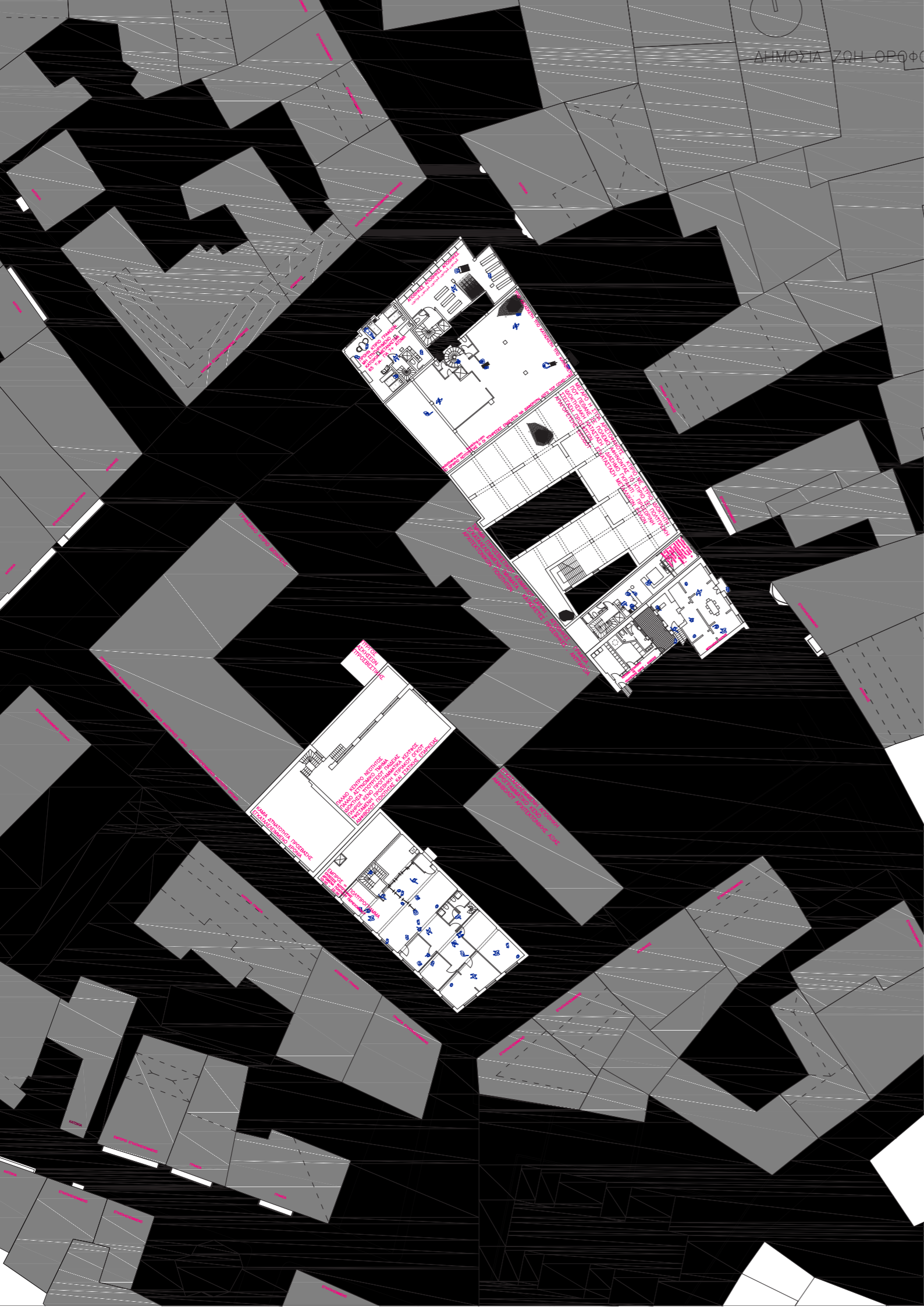
Εικόνες 20,21 -στις επόμενες σελίδες αντίστοιχα : σ.25 Σχέδιο καταγραφής δημόσιας ζωής ισσογείου, σ.26 Σχέδιο καταγραφής δημόσιας ζωής ορόφου

Στο σημείο παρέμβασης παρατηρείται μία αοριστία του δημοσίου χώρου χαρακτηριστική της Αθήνας. Αυτός αποτελείται από τα υπολείμματα του κτιστού, και ο σχεδιασμός εκλείπει. Το τυχαίο και το ασχεδίαστο των Αθηναϊκών δημόσιων χώρων εμπεριέχει και το ευάλωτο της ύπαρξής τους. Συνεχώς μειώνονται, ο ρόλος τους στη δημόσια ζωή περιορίζεται και τελικά καταργούνται. Ένα περιβάλλον παρακμής σε πολλές περιπτώσεις, που εξιτάρει την τέχνη και καλεί ομάδες να το οικειοποιηθούν παρά την φαινομενική του αποκρουστικότητα. Η εχθρική σχέση του κατοίκου με την πόλη εντείνεται, η οικονομία και η αγορά ως πανίσχυρος πατрон ορίζουν τους ρυθμούς και εκφυλίζουν το δημόσιο, ελεύθερο χώρο. Καταργώντας τη θεμελιώδη συνθήκη του άστεως.

Η υπάρχουσα κατάσταση του οικοδομικού τετραγώνου παρέμβασης εμπεριέχει όλη την Αθηναϊκότητα που επιμόνως αναζητήθηκε. Αστικά κενά μετατρέπονται σε ιδιωτικά πάρκινγκ. Άδεια κελύφη περιφράσσονται εκθέτοντας το προγραμματικό κενό τους. Τυπικά αθηναϊκά ρετιρέ μετατρέπονται σε ξενοδοχεία με σκοπό να θρέψουν την τουριστική βιομηχανία της πόλης. Αυτοκίνητα και τραπεζοκαθίσματα καταλαμβάνουν όποιο απομεινάρι δημοσίου χώρου. Αποθήκες προϊόντων και υλικών δίνουν ζωή στους ορόφους. Ανενεργοί ακάλυπτοι παραπήγματα και εγκαταλελειμμένα κτίρια γραφείων ολοκληρώνουν τον υπολειμματικό χαρακτήρα του πεδίου.

Στον αντίποδα, μια προσαρμοστική ρύθμιση της πόλης στο περιβάλλον των διαθέσιμων ευκαιριών: ένα εγκαταλελειμμένο τυπογραφείο, κατεληγμένο με πολιτισμό και τέχνη. Συλλογικό και ομάδες εκμεταλλευόμενοι την βιομηχανική του τυπολογία δημιούργησαν έναν πολυχώρο: θέατρο, χορός, μουσική, έκθεση. Το σύνθετο και συνεχές του πρόγραμμα δίνει ζωή σε μια κατά τα άλλα βουβή γειτονιά.

Αναλυτικότερα, στο οικοδομικό τετράγωνο συναντάμε κτίρια κυρίως κατασκευής από σκυρόδεμα με ηλικία τουλάχιστον 50 έτων. Οικοδομήθηκαν για να στεγάσουν γραφειακές χρήσεις όταν οι περισσότεροι κάτοικοι εγκατέλειψαν την περιοχή. Βρίσκονται σε κακή κατάσταση και έχουν πλαισιωθεί από ένα σύνολο βοηθητικών κτιρίων του Πυροσβεστικού Κλιμακίου Σαρρή. Το τετράωρο κτίριο της Πυροσβεστικής έχει κηρυχθεί κατεδαφιστέο λόγω των περιοδικών σεισμών που έχει δεχθεί η Αθήνα και για τον λόγο αυτό χρησιμοποιούνται από το κλιμάκιο μόνο οι υπαίθριοι χώροι και τα αμαξοστάσια. Ο πύργος παρατήρησης βρίσκεται και αυτός σε πολύ κακή κατάσταση, όπως και το -εγκαταλελειμμένο- κτίριο με το οποίο γειτνιάζει.

Λίγο πιο ειδικά, στην γωνία οδών Αριστοφάνους και Σαρρή εντοπίζονται δύο κτίρια, ένα 5όροφο και ένα 7όροφο στην όψη των οποίων διακρίνεται έντονα η αθηναϊκή κρίση. Το 7όροφο παρακμάζει εγκαταλελειμμένο από πρόγραμμα, από τον πρώτο όροφο και πάνω, ενώ στο 5όροφο έχουν βρει στέγη μετανάστες εργαζόμενοι της περιοχής. Το επόμενο, δώροφο κτίριο, ανακαινίζεται με σκοπό να φιλοξενήσει ξενοδοχείο αν και στην εκκίνηση της εργασίας το κτήριο ήταν σε κακή κατάσταση και εγκαταλελειμμένο, ενώ το ιστορικό κτίριο της στοάς Αριστοφάνους (δώροφο και αυτό) παραμένει εγκαταλελειμμένο και περιφραγμένο, απουσιάζοντας πλήρως από τα αστικά γεγονότα. Η όμορφη σε αυτό στενομέτρητη πολυκατοικία εντοπίζεται σε καλύτερη κατάσταση και φιλοξενεί διαμερίσματα προσωρινής ενοικίασης. Το νεοκλασικό κτίριο της γωνίας Αριστοφάνους και Κατσικογιάννη είναι το μοναδικό δείγμα της κλίμακας των κτιρίων που εντοπίζονταν στην περιοχή πριν τη δεκαετία του '70 και την έντονη ανοικοδόμηση. Φιλοξενεί χώρους εστίασης και πολιτισμού, συμβατές με το χαρακτήρα του Ψειρή σήμερα. Ένα αστικό κενό που λειτουργεί ως παρκινγκ και ένα παράπηγμα πρώην χρωματοπωλείο συνεχίζουν την αστική όψη της οδού έως το Θέατρο Εμπρός. Αυτό, χτισμένο τη δεκαετία του '30, ως βιομηχανικής τυπολογίας κτίριο (μόνοχωρο με μεγάλα ανοίγματα και προσθήκη στην βόρεια πλευρά του), λειτούργησε ως τυπογραφείο της ομώνυμης εφημερίδας, το 1988 εγκαταλείφθηκε, το 1989 κηρύχθηκε διατηρητέο, ενώ από το 2007 λειτουργεί ως μια μεγάλη θεατρική αίθουσα με δυνατότητες καλλιτεχνικών και κοινωνικών δρώμενων, τόσο σε αυτήν όσο και στον όροφο. Έτσι, αποτελεί το μοναδικό ελεύθερο δημόσιο χώρο του οικοδομικού τετραγώνου ο οποίος συμπυκνώνει ένα σύνολο αστικών λειτουργιών στο εσωτερικό του.

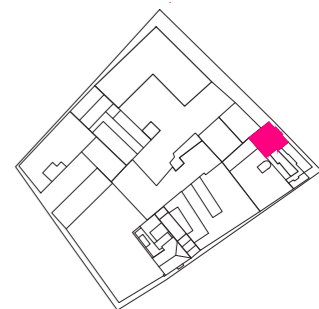
Το Ελεύθερο Αυτοδιαχειριζόμενο θέατρο ΕΜΠΡΟΣ, έτσι, συνθηκολογεί ως η σπίθα για πυκνωση δημόσιας ζωής στο σύνολο του συγκεκριμένου τετραγώνου με τα υπόλοιπα κτίρια ως η υποδομή που θα την παραλάβει.

Εικόνα 22 : Φωτογραφία μακέτας. Κλίμακα : 1_500, Υλικά : Ξύλο -MDF

Εικόνα 23 : Πίνακας φωτογραφικής καταγραφής κτιρίων οικοδομικού τετραγώνου

ΣΑΡΗ 3

ΚΛΕΙΔΙ

ΟΡΘΟΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΩΠΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

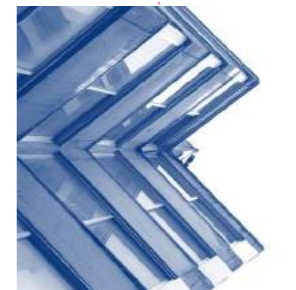
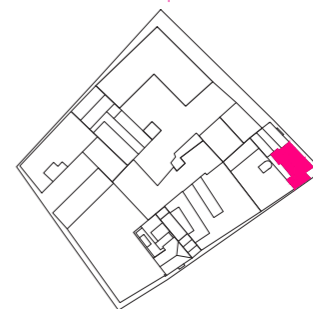

ΩΠΗ ΟΡΟΦΟΥ

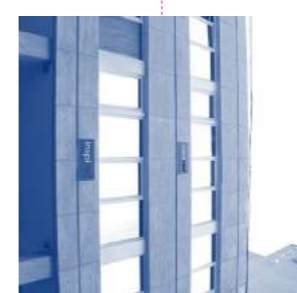
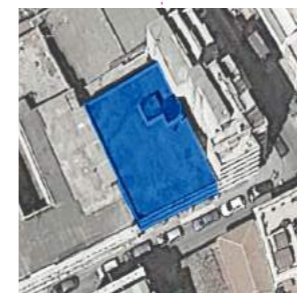
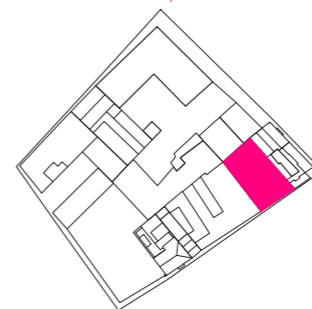

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

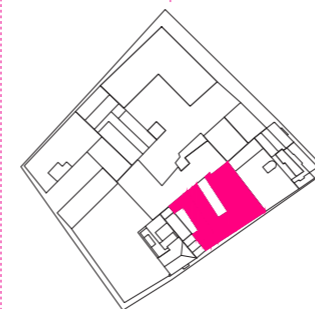
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ 21

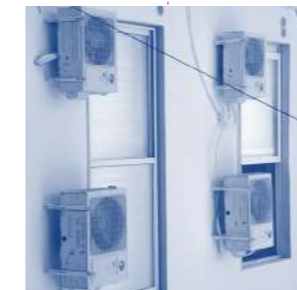
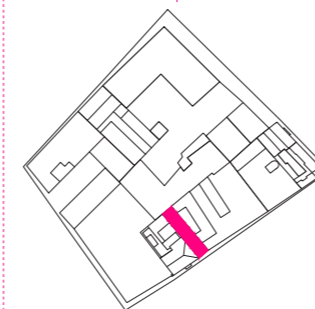
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ 19

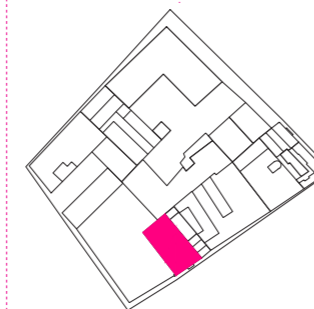
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ 19

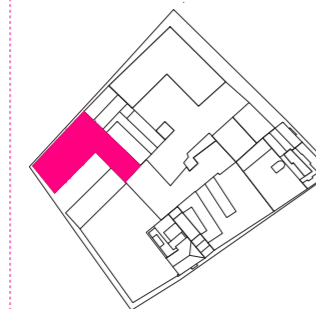
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ 19

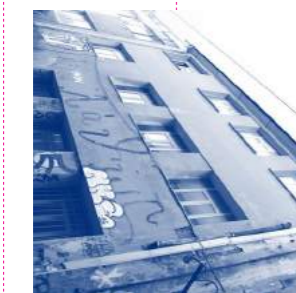
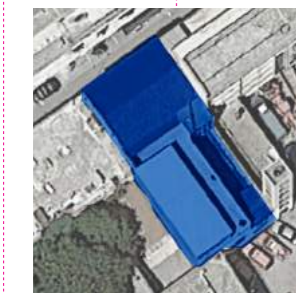
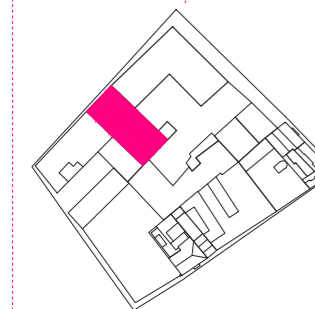
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ 13

ΡΗΓΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 2
ΘΕΑΤΡΟ ΕΜΠΡΟΣ

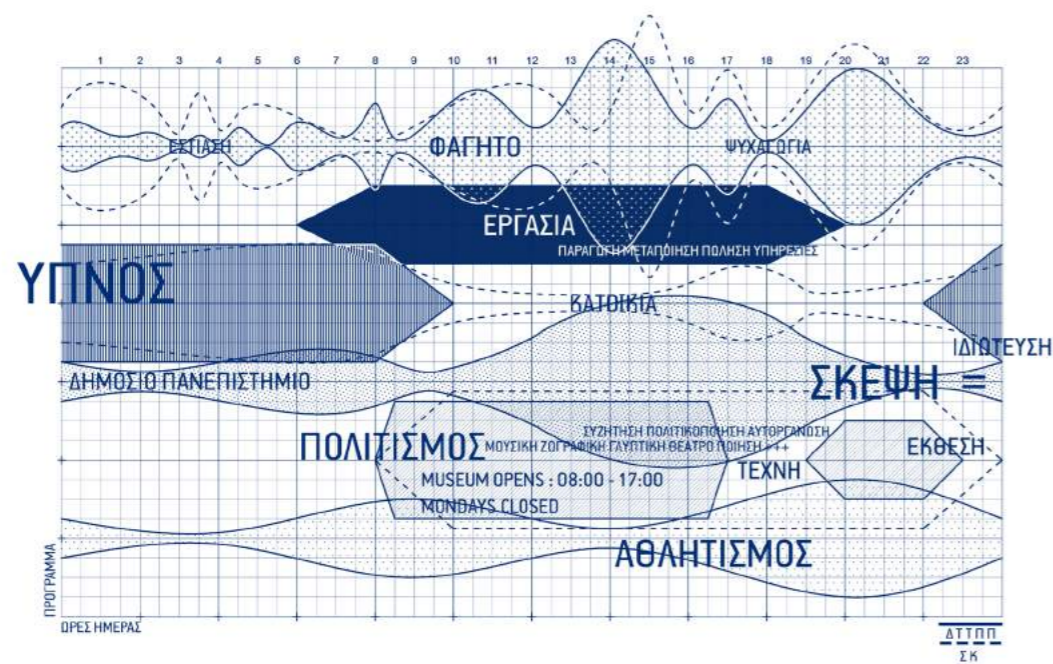
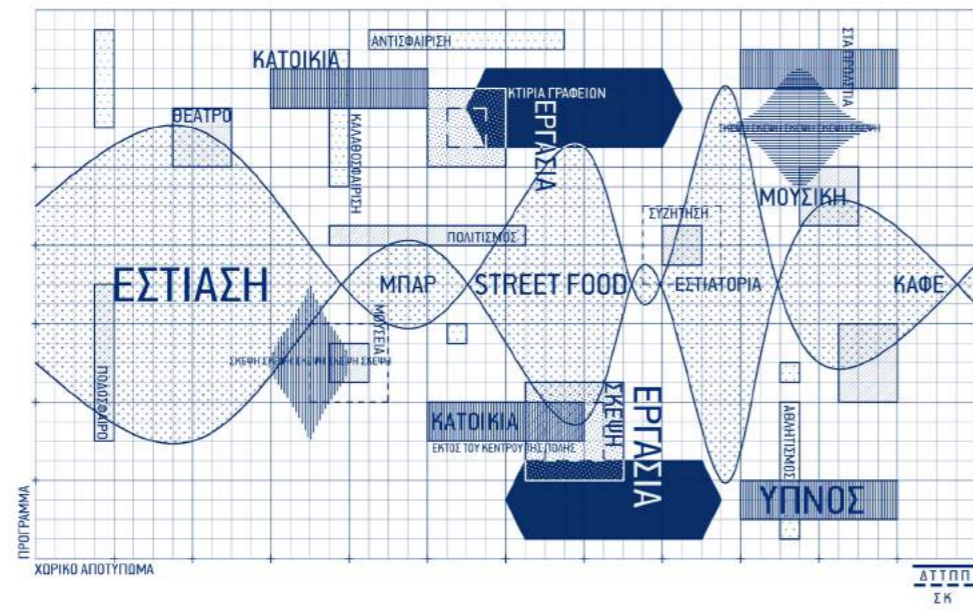

ΡΗΓΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 4

Ο στοχασμός για τη λειτουργία της πόλης αναλύθηκε με γνώμονα τον προγραμματικό της χαρακτήρα γύρω από τους άξονες του χώρου και του χρόνου. Η παρουσία των προγραμματικών μονοπωλίων της εστίασης και του εμπορίου σε συνδυασμό με τις διάσπαρτες κοιτίδες πολιτισμικών χώρων κυρίως αρχαιολογικού ενδιαφέροντος αποτελούν μια συνοπτική αλλά και χαρακτηριστική περιγραφή της πόλης.

Η κατοικία απομακρύνεται στα πέριξ παρασέρνοντας και τις γειτνιάζουσες χρήσεις της εργασίας και του αθλητισμού. Οι διαφορετικές χρήσεις, όπου συνυπάρχουν αναπτύσσουν σχέση παραθετική και όχι συμβιωτική. Οι χρονικότητες της πόλης μοιάζουν να συμβιβάζονται με όχι και τόσο σύγχρονα μοτίβα που υποτάσσουν τον κάτοικο στον δυαδικό κανόνα του «εργασία-ξεκούραση». Οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα αποτελεί εξαίρεση και στριμώχνεται αναλόγως.

Εικόνα 24,25 : Διαγράμματα ποιοτικής καταγραφής υφιστάμενης σχέσης προγράμματος-χώρου -πάνω- και προγράμματος-χρόνου -κάτω

Εικόνα 26,27 : Διαγράμματα ποιοτικής καταγραφής προταθείσας σχέσης προγράμματος-χώρου -πάνω- και προγράμματος-χρόνου -κάτω

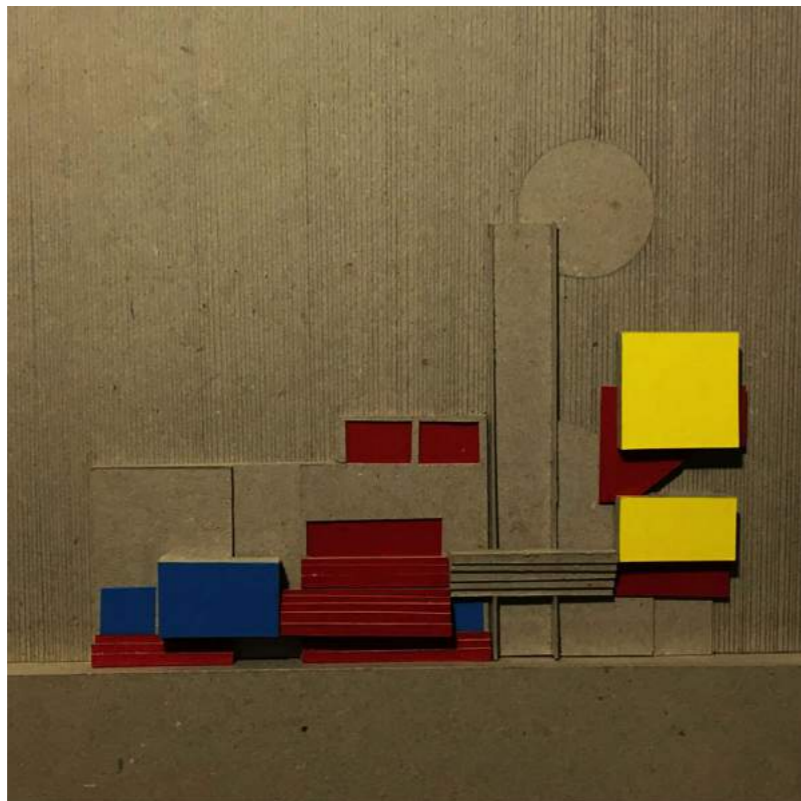
ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ

Η επιλογή του θέματος τυπικά κατηγοριοποιείται σε μια άσκηση αποκατάστασης, προσθήκης και ένταξης. Υποκινείται από έναν φετιχισμό για λανθάνοντα εδάφη και αφετηρία για οραματισμό αστικών σεναρίων ζωής. Φιλοδοξεί να περιγράψει μια παροχή με δημόσιο, συνολικό χαρακτήρα προσαρμοσμένη στη σύγχρονη Αθήνα, σκοπεύει στην αστική πυκνωση και τη δημόσια αστική συμβίωση.

Για να περιγραφούν αυτές οι αστικές λειτουργίες χρησιμοποιείται το σύνολο της καθημερινής αστικής ζωής: το τριμερές ύπνος - ελεύθερος χρόνος - εργασία. Η επιλογή και των τριών γίνεται καθώς παρατηρείται να χαρακτηρίζονται από γενικευμένη εξατομίκευση, στην νεωτερική κοινωνία. Για μια νέα προσέγγιση στην αστικότητα, πρέπει να έχει υπάρξει και νέα θεώρηση στο τριμερές, για το λόγο αυτό επιλέγεται στο σύνολό του.

Στη συνέχεια, το τριμερές διασπάται και αλληλοεμπλέκεται χωρικά και χρονικά, ξεπερνώντας την θεώρηση που θέλει τις δομές του διαχωρισμένες. Το πρόγραμμα μετατρέπεται στην ύλη παράμετρο του σχεδιασμού, αποτελώντας το βασικό στόχο του. Με μέσο το οικοδομικό τετράγωνο και τις υποδομές του, γίνεται προσπάθεια να αναπτυχθούν οι μέγιστες κοινωνικές και χωρικές αλληλεπιδράσεις. Φαινομενικά συγκρουόμενες λειτουργίες μοιράζονται κοινούς χώρους, υποδομές και χρήστες. Επιχειρείται όχι μια απλή παράθεση λειτουργιών αλλά η συμβίωσή τους στο χώρο και στο χρόνο. Με την αλληλεπίδραση ασύμβατων χρήσεων επιδιώκεται η ενεργοποίηση και του κατακόρυφου επιπέδου, μέσω της παραγωγής νέων και απρόβλεπτων γεγονότων. Έτσι εκφράζεται η ανάγκη για κοινωνική δημόσια ζωή, σε επίπεδα πέρα από του ισογείου και σε χώρους πέρα από τους παραδοσιακά δημόσιους.

Η προσπάθεια σχεδιασμού και αντιμετώπισης του αστικού τοπίου στα πλαίσια της εργασίας επιβάλλουν κάποιες παραδοχές ώστε να διαμορφωθεί και το πλαίσιο της παρέμβασης. Η παρέμβαση ακροβατεί ως προς τον ρεαλισμό της. Είτε αναφέρεται λοιπόν σε μία διαφορετική κοινωνία έτοιμη να ασπαστεί τον συλλογικό βίο, είτε έρχεται αντιπαραδειγματικά σε μία εξατομικευμένη σημερινή πραγματικότητα. Ταυτόχρονα η επιλογή του πεδίου γίνεται προληπτικά και αντιτάσσεται σε ρεύματα εξευγενισμού της περιοχής και στην βιαιότητα που ασκεί σε κοινωνικές ομάδες. Η μεθοδολογία για την αποτροπή στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό -όσο είναι δυνατών- βασίζεται στη θεσμοθέτηση της χρήσης, καθώς και την σαφή αναφορά του προγράμματος στους υπάρχοντες κατοίκους.

Εικόνα 28 : Διερευνητική μακέτα-τομή διερεύνησης της προγραμματικής διάρθρωσης. Κλίμακα 1_200. Υλικά : γκρί χαρτόνι, χρωματιστό χαρτόνι

Αγορά – Παζάρι

1. Αποθήκευση - κλειστός χώρος
2. Πώληση - ημιυπαίθριος χώρος
3. Κίνηση/Αγορά - ημιυπαίθριος/υπαίθριος χώρος
4. Χώροι Φόρτωσης/Εκφόρτωσης
5. Χώροι Υγιεινής

Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Διεύθυνση
2. Γραμματεία
3. Τμήμα Εσόδων
4. Πληρωμές
5. Αρχείο
6. Παροχή Ασθένειας
7. Μητρώο
8. Ταμεία
9. Χώροι Υγιεινής
10. Καθιστικό/Χώροι Αναμονής

Εστίαση

Ταβέρνες, Μπαρ, Καφέ, Αναψυκτήρια, Γρήγορο Φαγητό

1. Χώρος Προετοιμασίας
2. Χώρος Εξυπηρέτησης - τραπεζοκαθίσματα, πάγκος, μπαρ
3. Χώρος Πληρωμής
4. Χώρος Υγιεινής

Κινηματογράφος

1. Χώρος Έκδοσης Εισιτηρίων
2. Αναψυκτήριο
3. Χώρος Αναμονής - Foyer
4. Χώρος Τεχνικής Υποστήριξης
5. Χώρος Προβολής
6. Χώροι Υγιεινής

Θέατρο

1. Χώρος Έκδοσης Εισιτηρίων
2. Αναψυκτήριο
3. Χώρος Αναμονής - Foyer
4. Σκηνή - Παρασκήνια
5. Πλατεία
6. Καμαρίνια
7. Βοηθητικοί Χώροι
8. Χώροι Υγιεινής

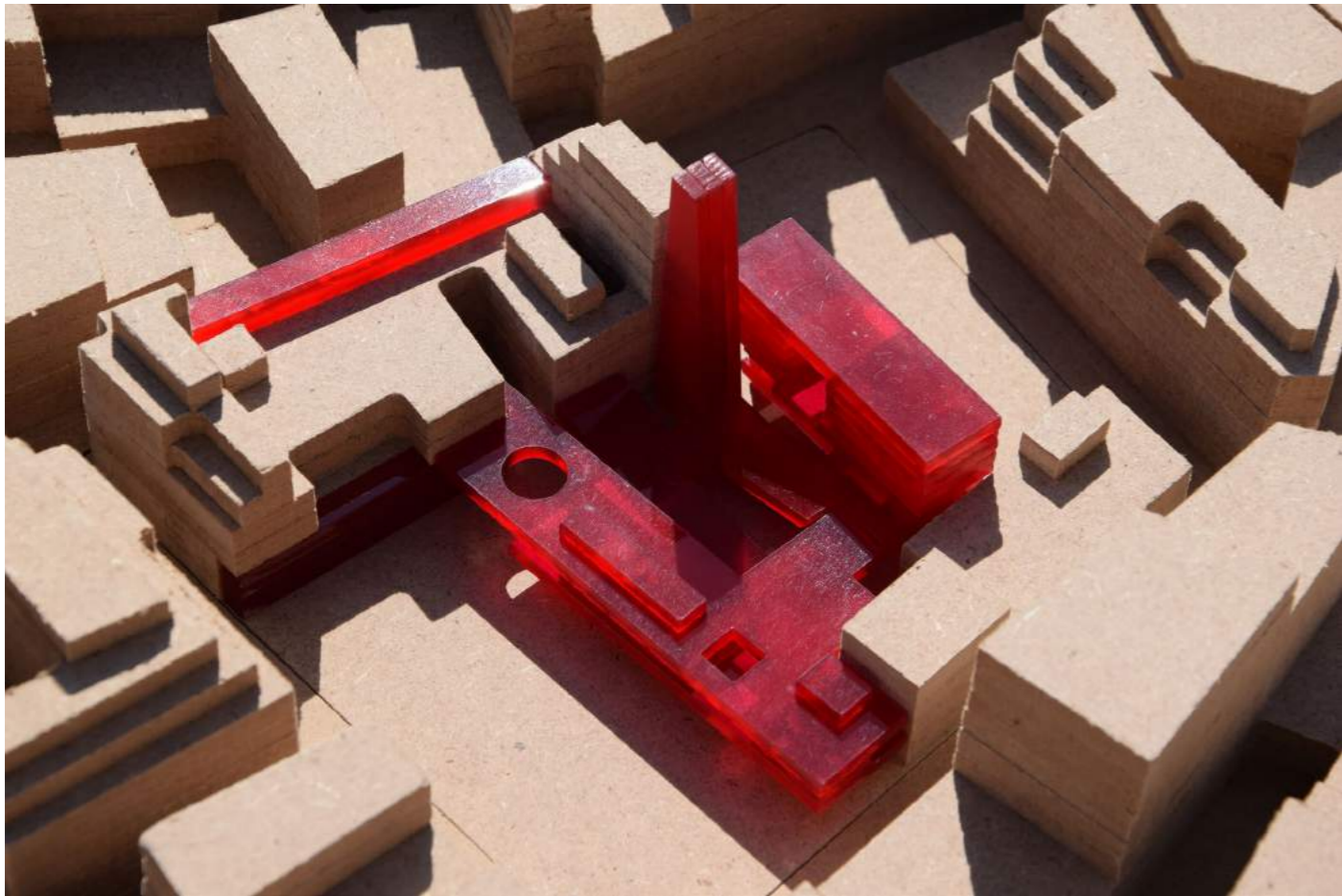
Μαθήματα/Σεμινάρια

- Μουσική, Χορός, Ζωγραφική, Γλυπτική, Φωτογραφία, Κινηματογράφος
1. Αίθουσες Διδασκαλίας
 2. Πολυχώρος - έκθεσης, προβολής, συναυλίας
 3. Βοηθητικοί/Αποθηκευτικοί Χώροι Εξοπλισμού
 4. Χώροι Υγιεινής

Εικόνες 32,33,34,35,36,37,38,39,40 : Φωτογραφία μακέτας. Κλίμακα : 1_500, Υλικά : Ξύλο -MDF, Plexiglass κόκκινο

Πρωτού προβούμε στην εκτενέστερη περιγραφή του θέματος, οφείλει να αναφερθεί μια βασική σχεδιαστική πρόθεση που διέπει την ενότητα της παρέμβασης. Αυτή εντοπίζεται στις πορώδεις σχέσεις, τις εναλλαγές τόσο κλειστών, ημιυπαίθριων και

υπαίθριων χώρων όσο και των προγραμματισμένων και απρογραμμάτιστων. Δημιουργούνται έτσι δημόσιοι χώροι και υποδομές που επιτρέπουν στην έντονη ισόγεια ζωή να αναπτυχθεί σε τρεις στάθμες.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΥΚΝΩΣΗΣ

Η ισόγεια στάθμη διαμορφώνεται από τρία κυρίως στοιχεία. Ένα συνεχές «χαλί» που λειτουργεί ως υποδομή για αστικά δρώμενα, και αποτελείται από τις δύο πλατείες και την ημιυπαίθρια σύνδεση τους. Ένα δίκτυο στοών που επιτρέπουν τις ελεύθερες μεταβάσεις και, τέλος, πυρήνες κλειστού προγραμματικού χώρου.

Οι προαναφερθείσες πλατείες διαθέτοντας τον ελάχιστο σχεδιασμό φανταζόμαστε να λειτουργούν ως ενεργά για την πόλη αστικά κενά. Να υποδέχονται δηλαδή τόσο την εκτόνωση του προγράμματος της παρέμβασης όσο και τα άτυπα και αυθόρμητα γεγονότα της πόλης. Αναφερόμενοι σε αυτά, εννοούμε ένα σύνολο οργανωμένων δραστηριοτήτων όπως λαϊκή αγορά, μια συναυλία, ένα φεστιβάλ, μια έκθεση βιβλίου κ.ά. καθώς και πληθώρα αυθόρμητων γεγονότων όπως τέχνη του δρόμου, αθλητισμός, παιχνίδια παιδιών, κ.ά.

Το πορώδες των στοικών χώρων δημιουργήθηκε μέσω της διάνοιξης τοίχων πλήρωσης των πρώην ιδιωτικών κελυφών. Στόχος ήταν η ενοποίηση και η εξωστρέφεια των δημόσιων χώρων που προτείνονται σε σχέση με την πόλη. Για παράδειγμα, οι πρώην μεσοτοιχίες αυτών των τριών κτιρίων απομακρύνονται δημιουργώντας στοές και στους δύο άξονες κίνησης.

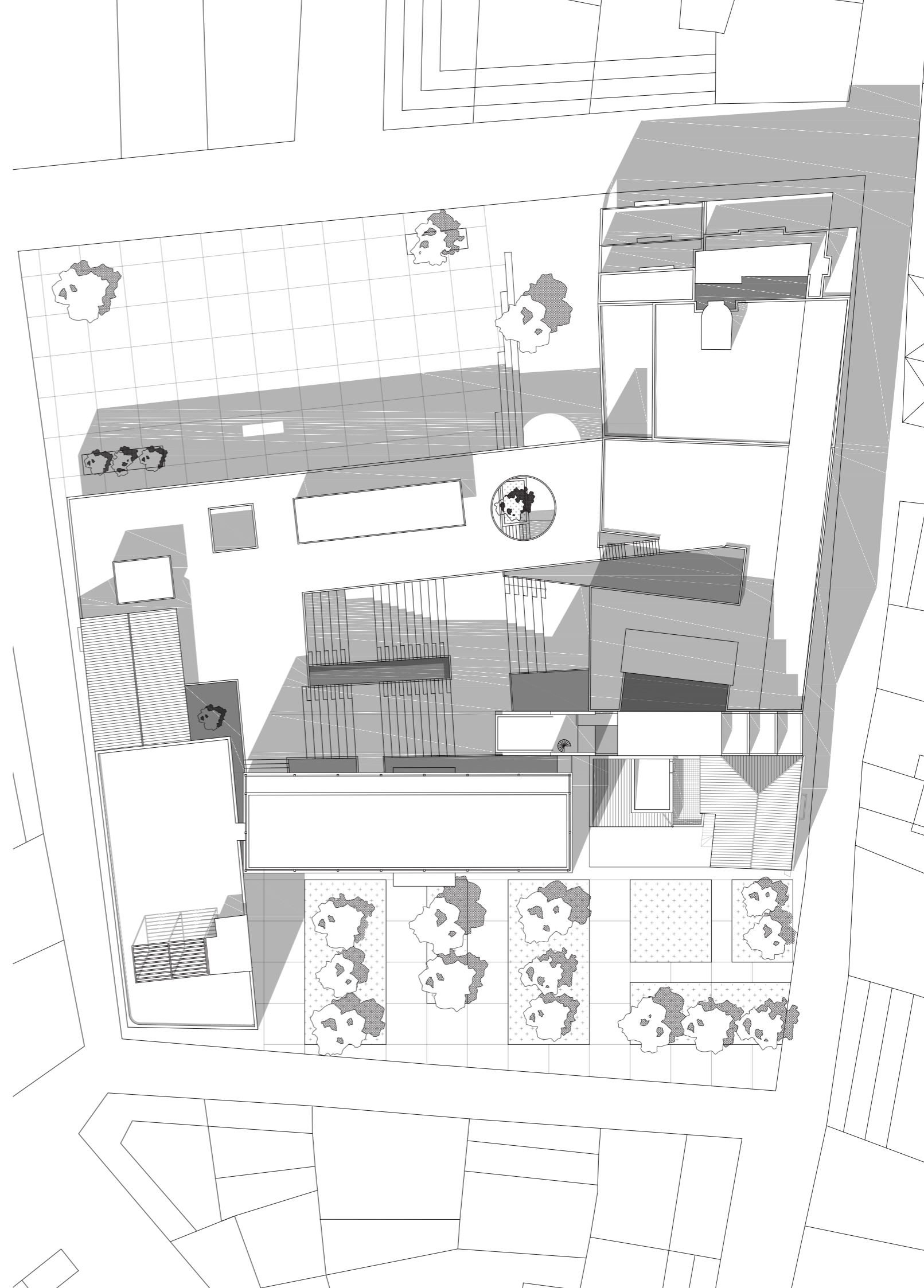
Τέλος, τα κλειστά κελύφη φιλοξενούν παρά των στοών λειτουργίες εργασίας, εστίασης και πολιτισμού. Συγκεκριμένα, διατηρούνται *mini market*, εστιατόριο στο νεοκλασικό κτίριο και το σύνολο του προγράμματος του Εμπρός το οποίο και επεκτείνεται και στο όμορο κτίριο, μέσω διάνοιξης της μεσοτοιχίας τους. Επιπλέον, προτείνονται ένας μικρός κινηματογράφος με το αναψυκτήριό του, παζάρι ενδυμάτων και υποδυμάτων, πολυπολιτισμικές κουζίνες και τη δημόσια υπηρεσία του ΕΦΚΑ. Αυτή περιλαμβάνει κλειστούς χώρους γραφείων, αίθουσες αναμονής και αρχείου. Η χωροθέτηση μιας τέτοιας λειτουργίας αναγνωρίζει την δημόσια υπηρεσία ως κοινωνικό γεγονός και επιχειρεί την ανατροπή του διαδικαστικού της χαρακτήρα. Ανατροπή η οποία συμβαίνει μέσω της σύγκρουσης με λειτουργίες ψυχαγωγίας και ελεύθερου χρόνου.

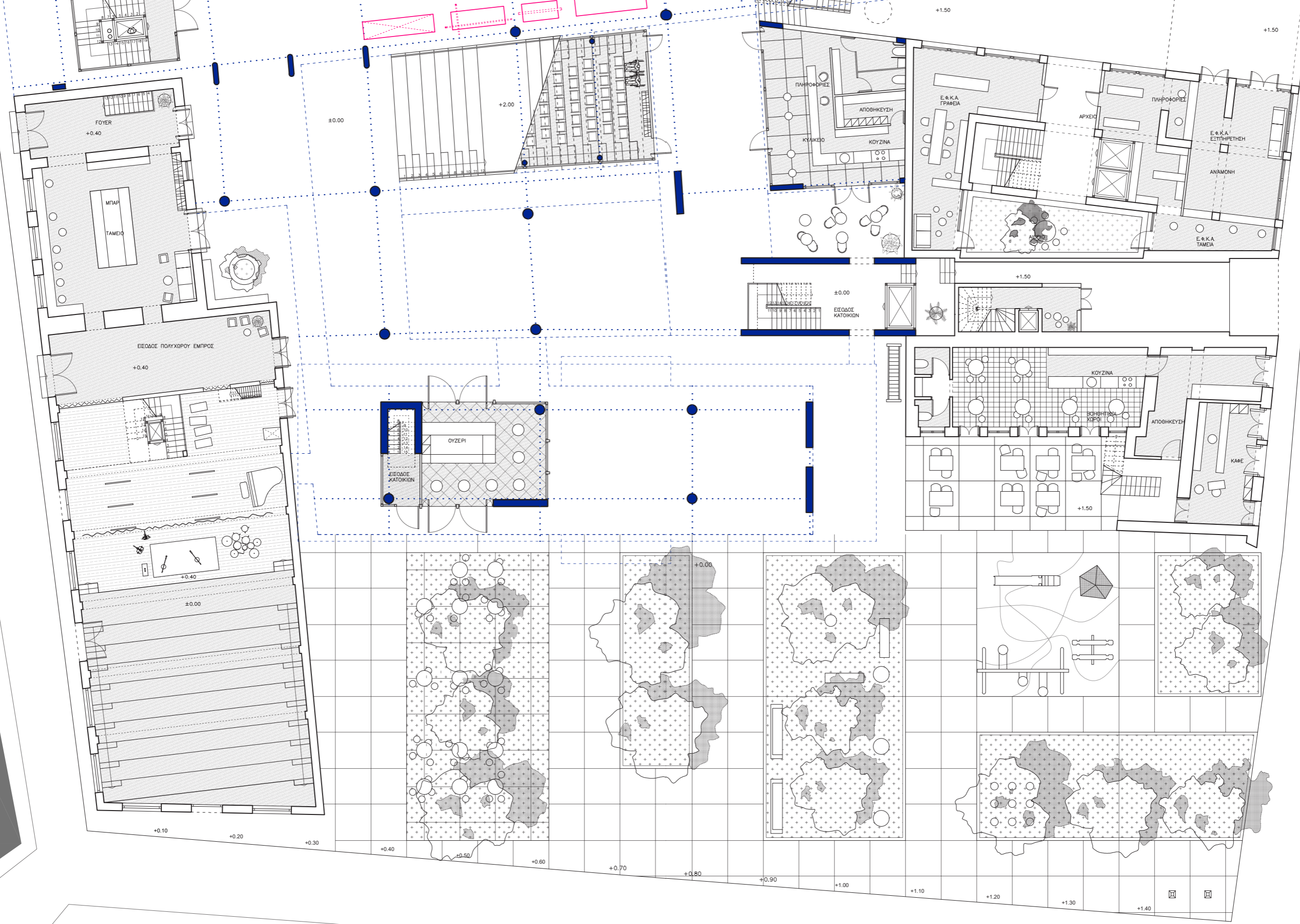
Αυτή η προγραμματική σύγκρουση, όπως προαναφέρθηκε, αποτελεί και το βασικότερο μεθοδολογικό εργαλείο της εργασίας με σκοπό την επίτευξη της συμβίωσης και διέπει το σχεδιασμό της ενότητας.

Η πρόσβαση στην ανώτερη στάθμη επιτυγχάνεται μέσω της κεντρικής ανάβασης και δυο πυρήνων ταχείας κατακόρυφης κίνησης. Αυτή η πλατφόρμα επιτυγχάνει τη γεφύρωση των δύο μπαρών κτιρίων επανάχρησης είτε μέσω ομόσταθμων σχέσεων, όπως εδώ, είτε με χειρονομίες σύνδεσης. Αναλυτικότερα, διαμορφώνεται κερκίδωμα και διανοίγεται η μεσοτοιχία με σκοπό τη σύνδεση με το κτίριο της στοάς Αριστοφάνους. Η προσκόλληση του πύργου επιτυγχάνει τη μεταφορά των στάθμεων του κτιρίου αυτού, στο εσωτερικό πυρήνα και σε ανώτερη στάθμη με τον όγκο των κατοικιών. Μια σκάλα ανάβασης και μια γέφυρα ενοποιούν την πλατφόρμα με τη δεύτερη στάθμη του Θεάτρου Εμπρός.

Σε λειτουργικό επίπεδο ο πολυχώρος του Εμπρός επεκτείνεται και στην πλατφόρμα -όπως εδώ- διαμορφώνοντας ένα χώρο που μπορεί να παραλάβει μεταβαλλόμενα δρώμενα (εκθέσεις, προβολές, ομιλίες κ.ά.). Το όμορο κτίριο φιλοξενεί αναψυκτήριο, επιτραπέζιο αθλητισμό και αποδυτήρια ενώ σε μικρότερους κλειστούς όγκους αναπτύσσονται ένα ωδείο και μια βιβλιοθήκη, με χώρους ανάγνωσης. Στο κτίριο αυτό διαμορφώνεται ιατρείο ενώ στο κτίριο της στοάς Αριστοφάνους ένα ξυλουργικό εργαστήριο, με μηχανήματα και χώρους εργασίας. Το τελευταίο, ανοιχτής πρόσβασης, προτείνεται να λειτουργεί με πρώην τεχνίτες μεγάλης ηλικίας, οι οποίοι μπορούν να περάσουν δημιουργικά το χρόνο τους -ως μια μορφή εργοθεραπείας- μεταδίδοντας το γνωστικό τους αντικείμενο σε ερασιτέχνες. Αυτοί θα μπορούσαν να προέρχονται από εργαστήρια της περιοχής -ξυλουργοί, καλαθοπλέκτες, καρεκλάδες-. Η πώληση των χειροτεχνημάτων προτείνεται στους ημιυπαίθριους χώρους του ισογείου αποτελώντας μέρος του παζαριού.

Οι ημιυπαίθριοι χώροι αποτελούν τόσο χώρους ξεκούρασης (καθιστικά), εστίασης (τραπεζοκαθίσματα) όσο και άθλησης (όργανα γυμναστικής ανοικτού χώρου), αλλά και ως άτυποι υποδομικοί χώροι άλλων δρώμενων.

ΦΟΥΕΡ
+0.40

ΜΠΑΡ
ΤΑΜΕΙΟ

ΕΙΣΟΔΟΣ ΠΟΛΥΧΩΡΟΥ ΕΜΠΡΟΣ
+0.40

+0.40

±0.00

+0.10

+0.20

+0.30

+0.40

+0.50

+0.60

+0.70

+0.80

+0.90

+1.00

+1.10

+1.20

+1.30

+1.40

+2.00

±0.00

+1.50

+1.50

±0.00

+1.50

+1.50

+0.00

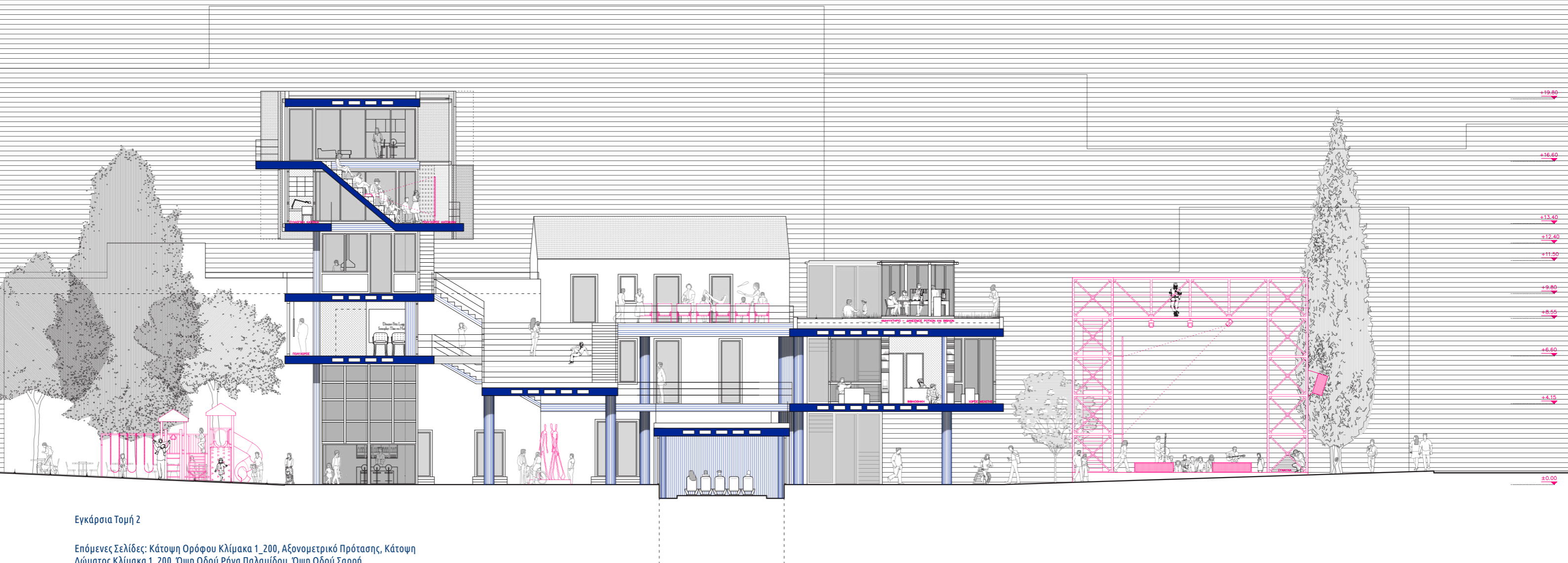
Το νεοκλασικό κτίριο διατηρεί τη λειτουργία εστιατορίου και πολιτιστικού κέντρου καθώς συμβάλλει θετικά στον αστικό ιστό, ενώ δεν συνδεόμαστε με αυτό λόγω του τύπου κατασκευής του και του αυτόνομου προγράμματός του.

Η πολυκατοικία επί της οδού Σαρρή που φιλοξενεί διαμερίσματα συλλογικής κατοίκησης διατηρείται ως έχει καθώς θεωρούμε τη λειτουργία της συμβατή με το προταθέν πρόγραμμα. Ενώ στην όμορη σε αυτήν, που στους ορόφους φιλοξενούσε αποθήκες, προτείνεται εκ νέου η χρήση κατοικίας εφήμερου τύπου.

Εκμεταλλεόμενοι τη σχέση υψών των δύο αυτών κτιρίων προτείνεται η συλλειτουργία τους μέσω της διάνοιξης της μεσοτοιχίας τους. Έτσι, οι χώροι συγκέντρωσης των επισκεπτών του hostel ταυτίζονται με τους αντίστοιχους των χώρων βιοτεχνίας και μεταποίησης που προτείνονται. Άλλη μια σχέση σύγκρουσης και εν τέλει συμβίωσης.

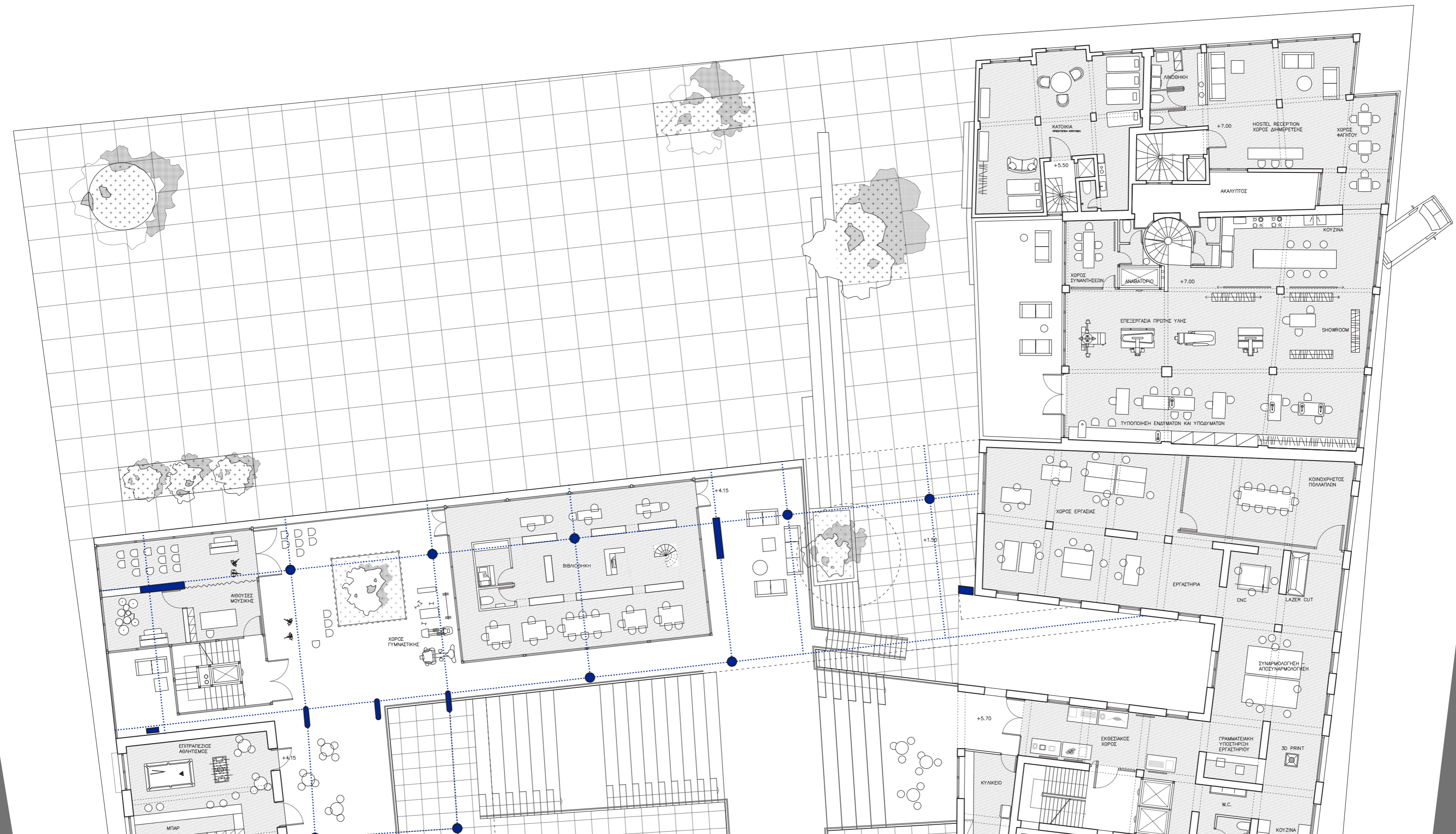
Επίσης, άξιες αναφορές είναι κάποιες χειρονομίες ένταξης, όπως η αποκόλληση των πλατφορμών από το θέατρο Εμπρός με σκοπό τη σαφή ανάδειξη του σώματός του και την πλήρη κατανόηση του όγκου του από όλες τις στάθμες. Έτσι νοηματοδοτείται πλήρως το κτίριο ενώ ταυτόχρονα επιχειρείται η αποκόλληση της προστιθέμενης κτιριακής μάζας από το νεοκλασικό κτίριο. Τέλος, η

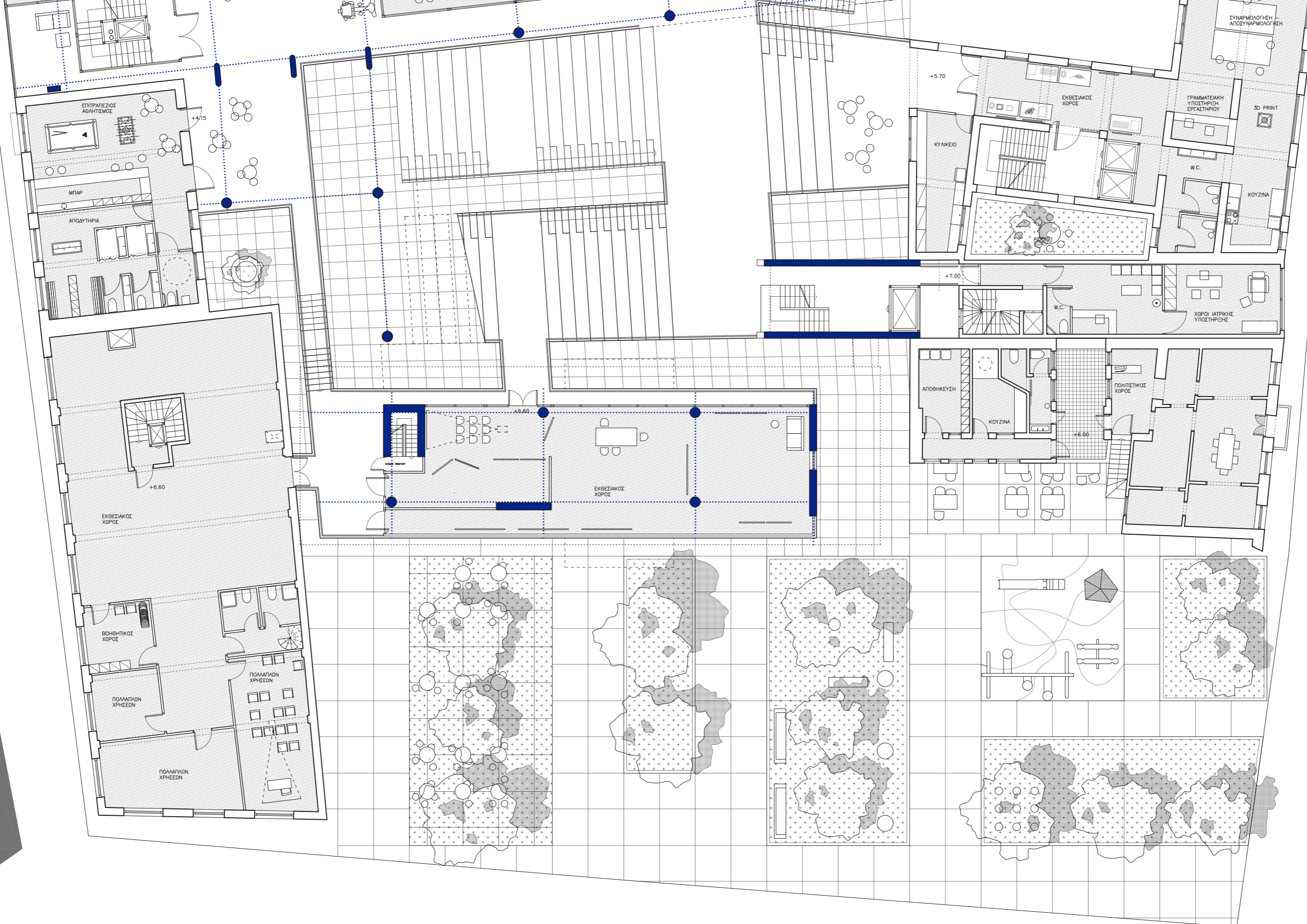
λειτουργική σύνδεση της στοάς Αριστοφάνους με την πρώτη στάθμη επιτυγχάνεται μέσω μιας γραμμικής σκάλας. Στο τελευταίο βασικό επίπεδο δημόσιας ζωής στο οποίο καταλήγει η κεντρική ανάβαση η πλατφόρμα, παίρνοντας μία ελαφριά κλίση, εκτονώνει ομοεπίεδα τα δύο κτίρια. Αυτά προγραμματίζονται με τις καλλιτεχνικές χρήσεις του χορού, της ζωγραφικής και της γλυπτικής με τη μορφή αιθουσών διδασκαλίας. Δευτερεύουσες σκάλες συνεχίζουν νοητικά τη ροική ανάβαση προς το δώμα του θεάτρου εμπρός, τον όγκο της κατοικίας και το δώμα της στοάς Αριστοφάνους επιτυγχάνοντας την ενοποίηση των δωματίων σε ένα ακόμα σύμπλεγμα δημοσίων χώρων και εκτονώσεων. Στην «pilotis» της κατοικίας χωροθετούνται συλλογικές κουζίνες και ημιυπαίθρια τραπεζοκαθίσματα ελεύθερης πρόσβασης. Σκοπός η ώσμωση των κατοίκων με τους λοιπούς χρήστες μέσω της εστίασης. Ένα αναψυκτήριο το οποίο περιλαμβάνει και χώρους ανταλλαγής μεταχειρισμένων ρούχων και βιβλίων δίνει ζωή στο φυτεμένο δώμα-γέφυρα. Σε αυτό το σημείο, κλείνοντας με τις κατόψεις του κτιρίου που έχει υποδεχτεί τις βιοτεχνικές χρήσεις πρέπει να αναφερθεί ο τρόπος λειτουργίας του. Στις ανώτερες στάθμες προτείνεται η μεταποίηση και η επεξεργασία πρώτων υλών κυρίως ενδυμάτων η οποία στη συνέχεια πωλείται στο ισόγειο ποτελώντας σημαντικό μέρος του παζαριού. Συνεπώς προτείνεται μια γραμμή μεταποίησης και εμπορίου, η οποία ξεκινάει από την παραλαβή και τον ποιοτικό έλεγχο της πρώτης ύλης στο ισόγειο, τη μεταφορά της με το αναβατόριο στους ορόφους, την επεξεργασία και τυποποίησή της και εν τέλει την έκθεση και πώληση της στους στρωτικούς χώρους του ισόγειου και στην πλατεία.

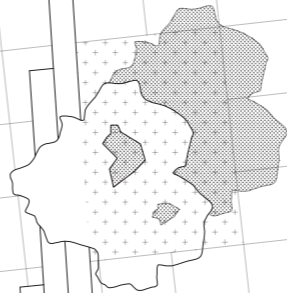
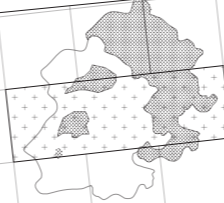
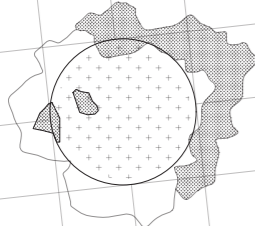
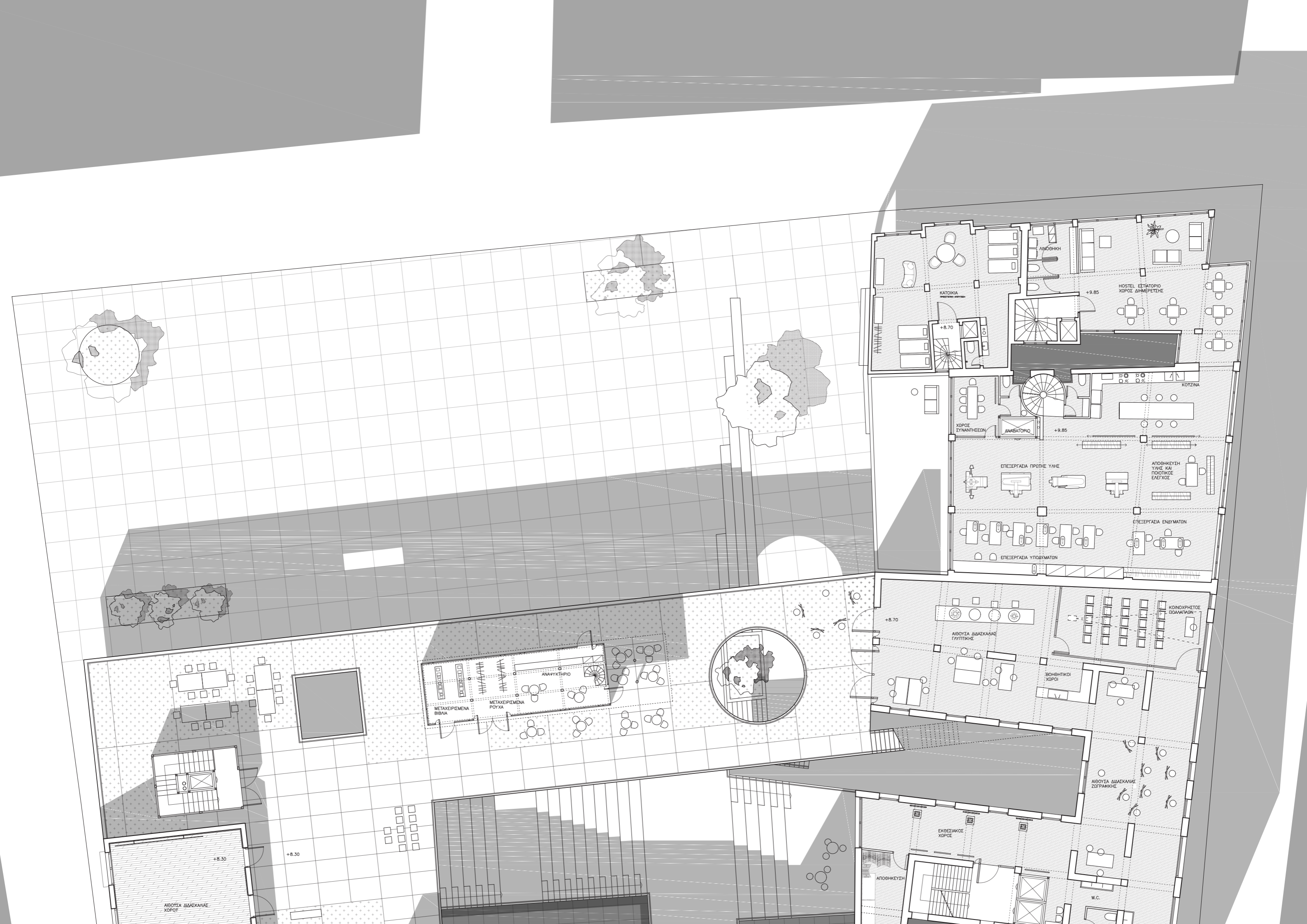
Εγκάρσια Τομή 2

Επόμενες Σελίδες: Κάτοψη Ορόφου Κλίμακα 1_200, Αξονομετρικό Πρότασης, Κάτοψη Δώματος Κλίμακα 1_200, Όψη Οδού Ρήγα Παλαμίδου, Όψη Οδού Σαρρή

Architectural floor plan of the upper level, featuring a grid and various rooms:

- ΚΑΤΟΙΚΙΑ** (Residence) at elevation +8.70
- ΧΩΡΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΝ** (Meeting Room) at elevation +9.85
- ΑΝΑΒΑΤΗΡΙΟ** (Staircase) at elevation +9.85
- ΚΟΙΤΩΝΑ** (Bedroom) at elevation +9.85
- ΗΟΣΤΕΛ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ ΧΩΡΟΣ ΔΗΜΕΡΕΥΣΗΣ** (Hostel Dining Room) at elevation +9.85
- ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΩΤΗΣ ΥΛΗΣ** (Raw Material Processing) at elevation +9.85
- ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ** (Material Storage and Quality Control) at elevation +9.85
- ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ** (Garment Processing) at elevation +9.85
- ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟΔΥΜΑΤΩΝ** (Shoe Processing) at elevation +9.85

Architectural floor plan of the middle level, featuring a grid and various rooms:

- ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΓΥΠΤΙΚΗΣ** (Egyptian Classroom) at elevation +8.70
- ΚΟΙΝΟΧΡΗΤΟΣ ΠΟΛΥΚΛΑΒΟΝ** (Common Multi-Courtyard) at elevation +8.70
- ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ** (Auxiliary Rooms) at elevation +8.70

Architectural floor plan of the lower level, featuring a grid and various rooms:

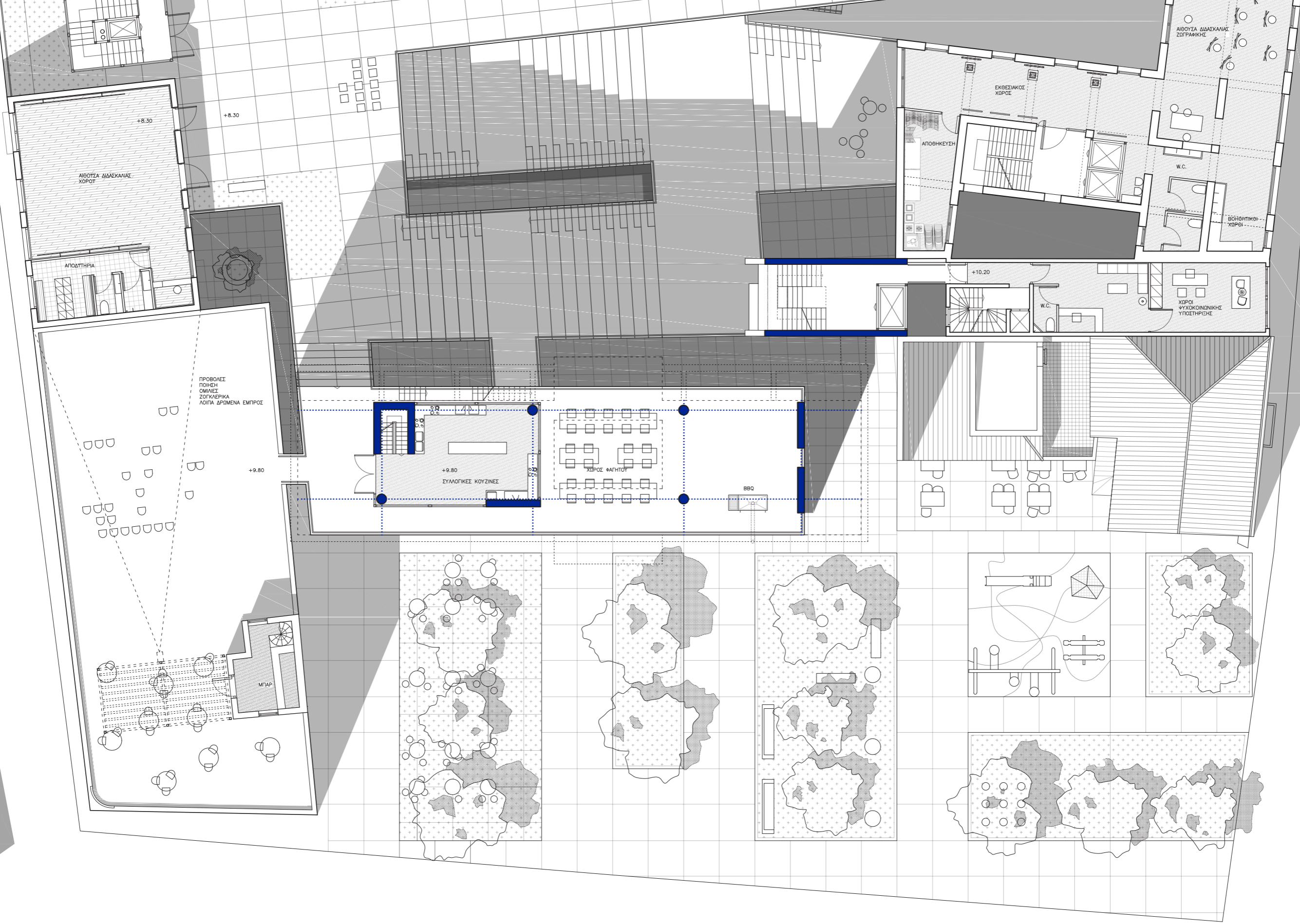
- ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ** (Drawing Classroom) at elevation +8.30
- ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ** (Exhibition Space) at elevation +8.30
- ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ** (Storage) at elevation +8.30
- W.C.** (Toilet) at elevation +8.30

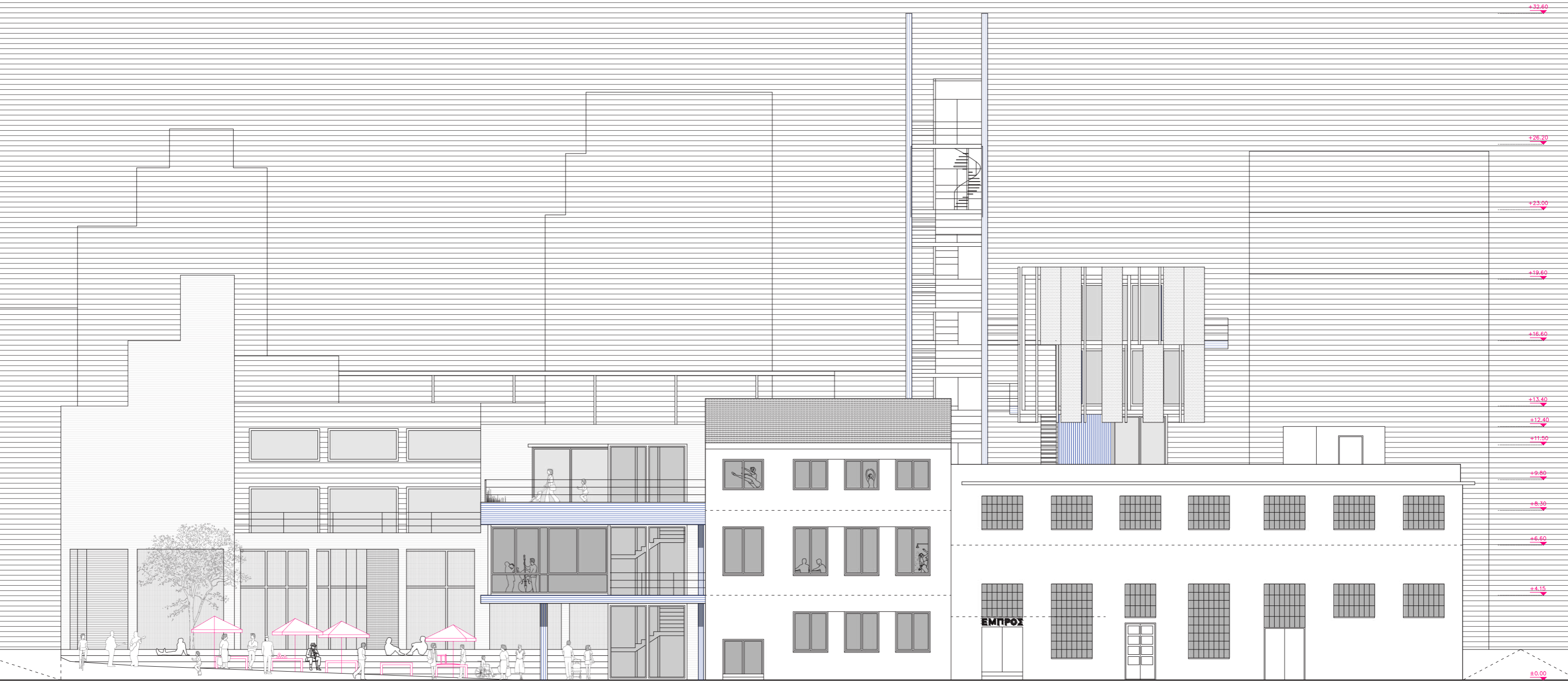
Architectural floor plan of a central area, featuring a grid and various rooms:

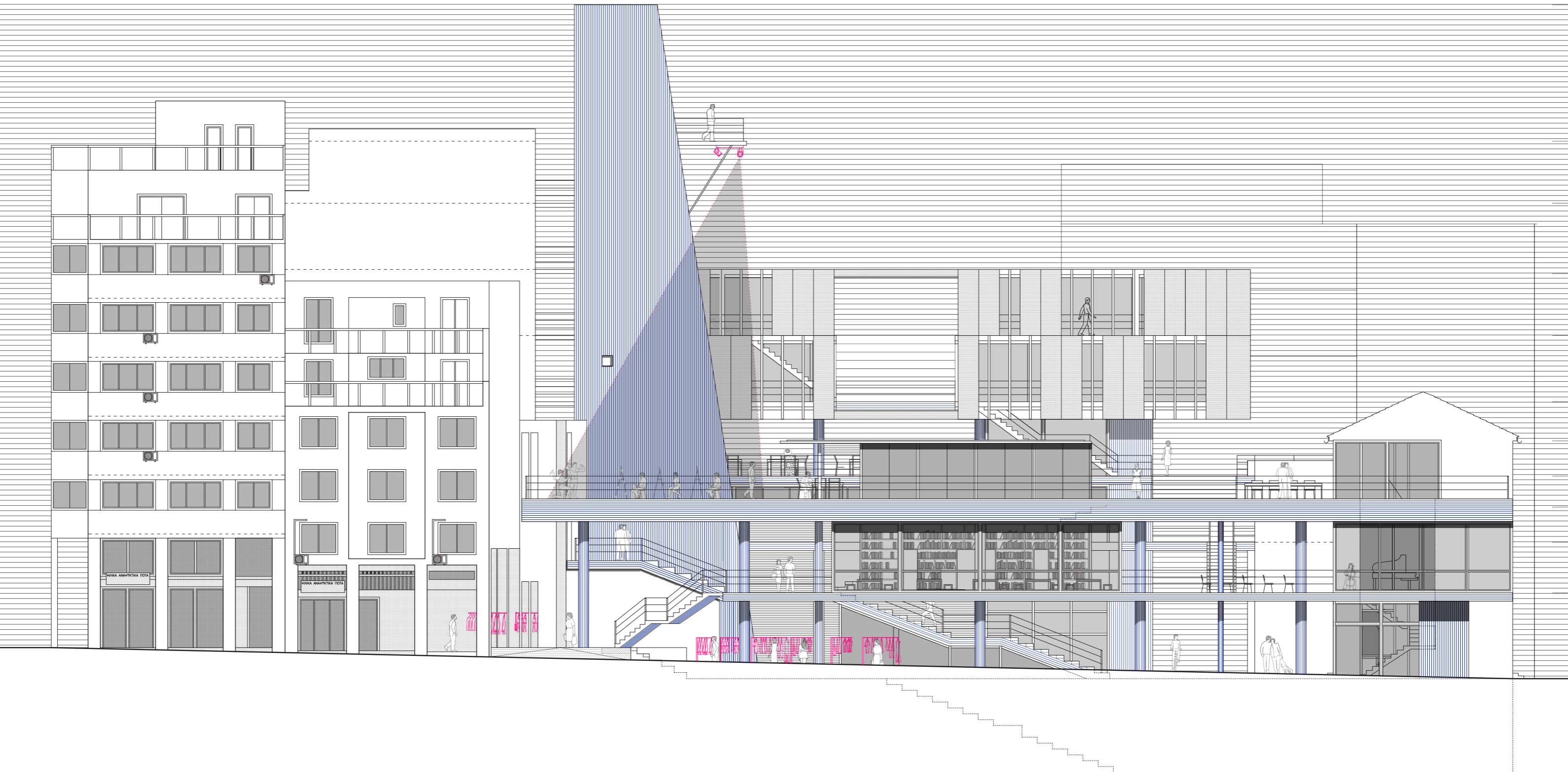
- ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ** (Used Books) at elevation +8.30
- ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ ΡΟΥΧΑ** (Used Clothes) at elevation +8.30
- ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ** (Refreshment Area) at elevation +8.30

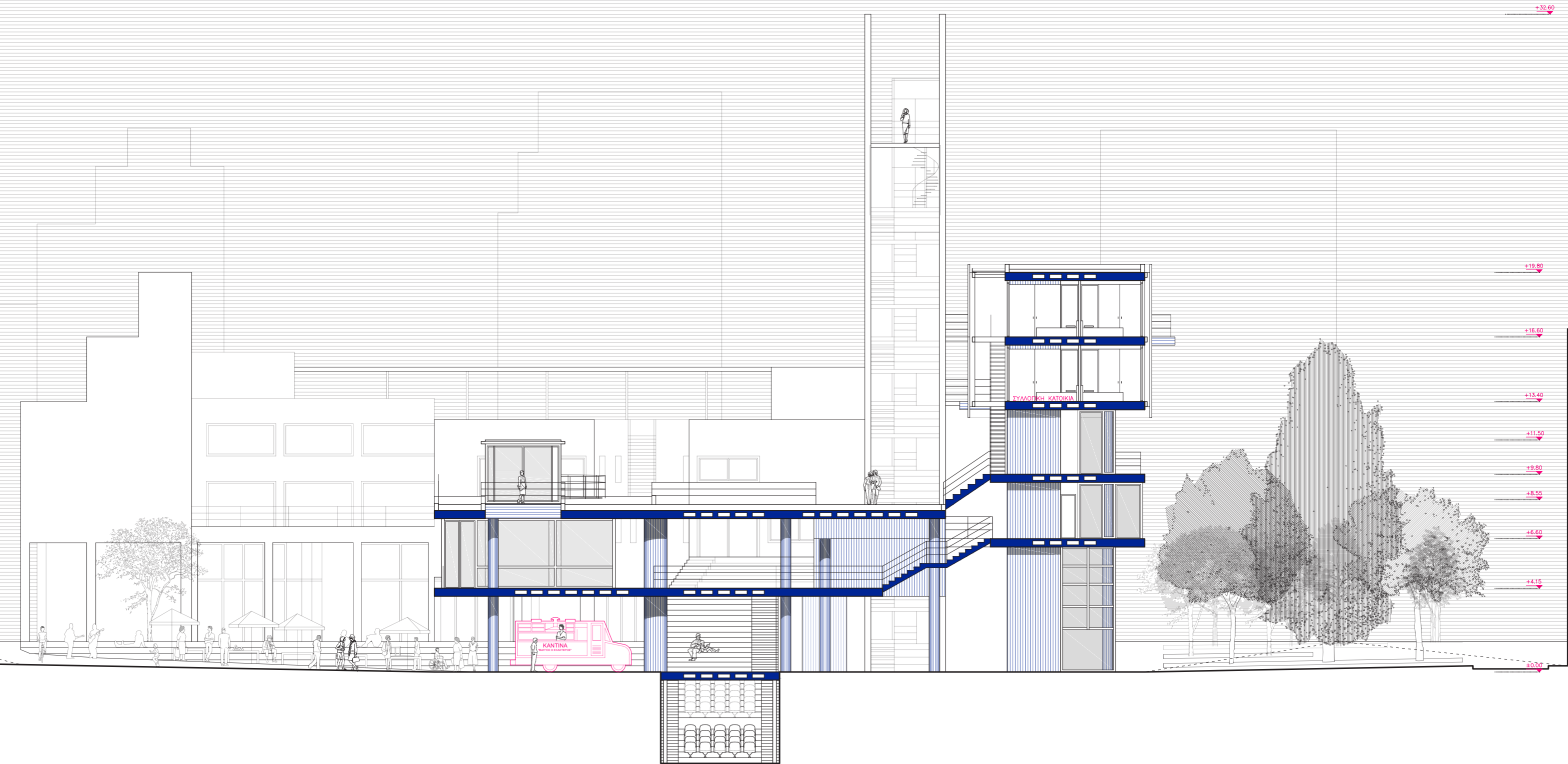
Architectural floor plan of a room at the bottom left, featuring a grid and various rooms:

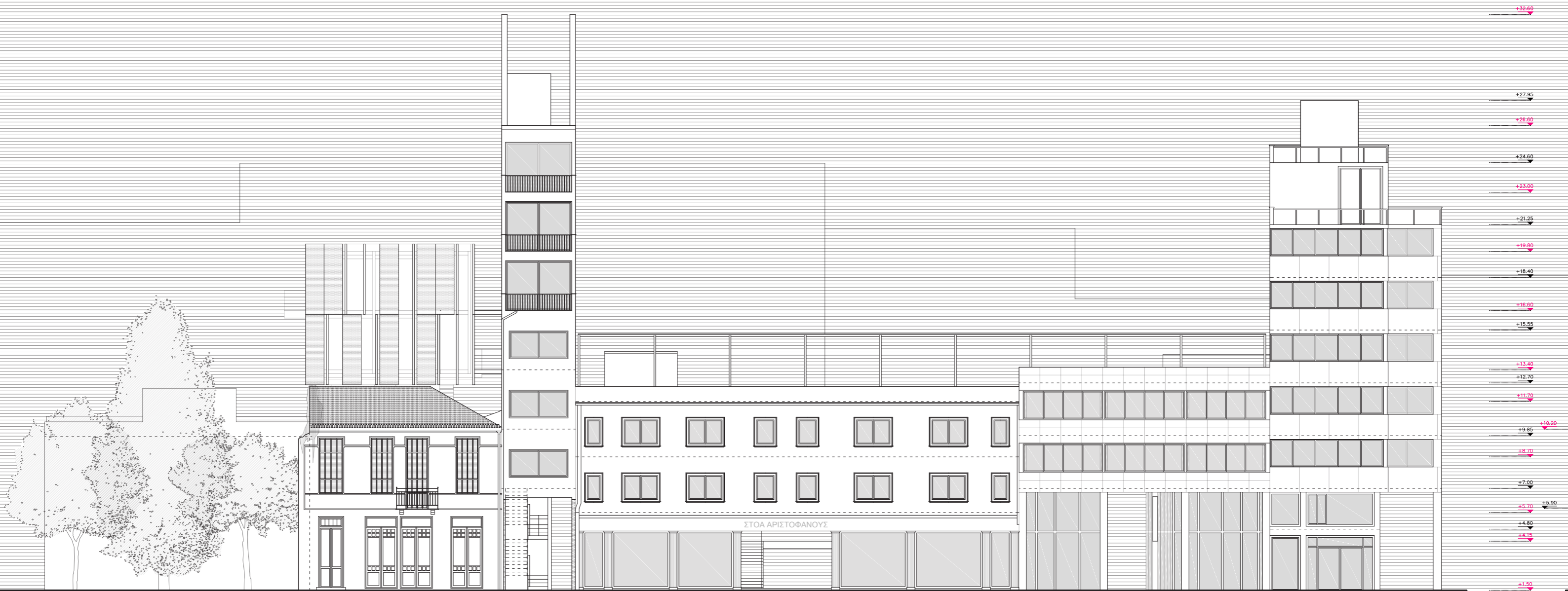
- ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΧΟΡΟΥ** (Dance Classroom) at elevation +8.30

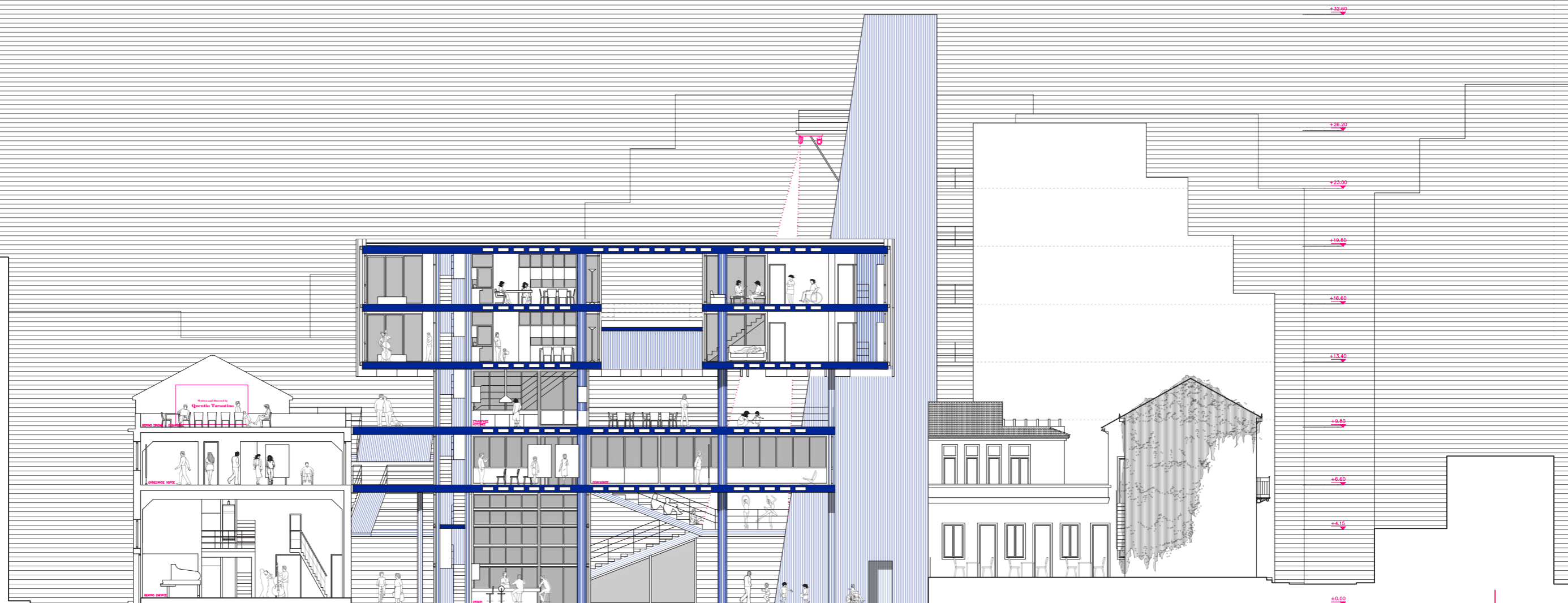

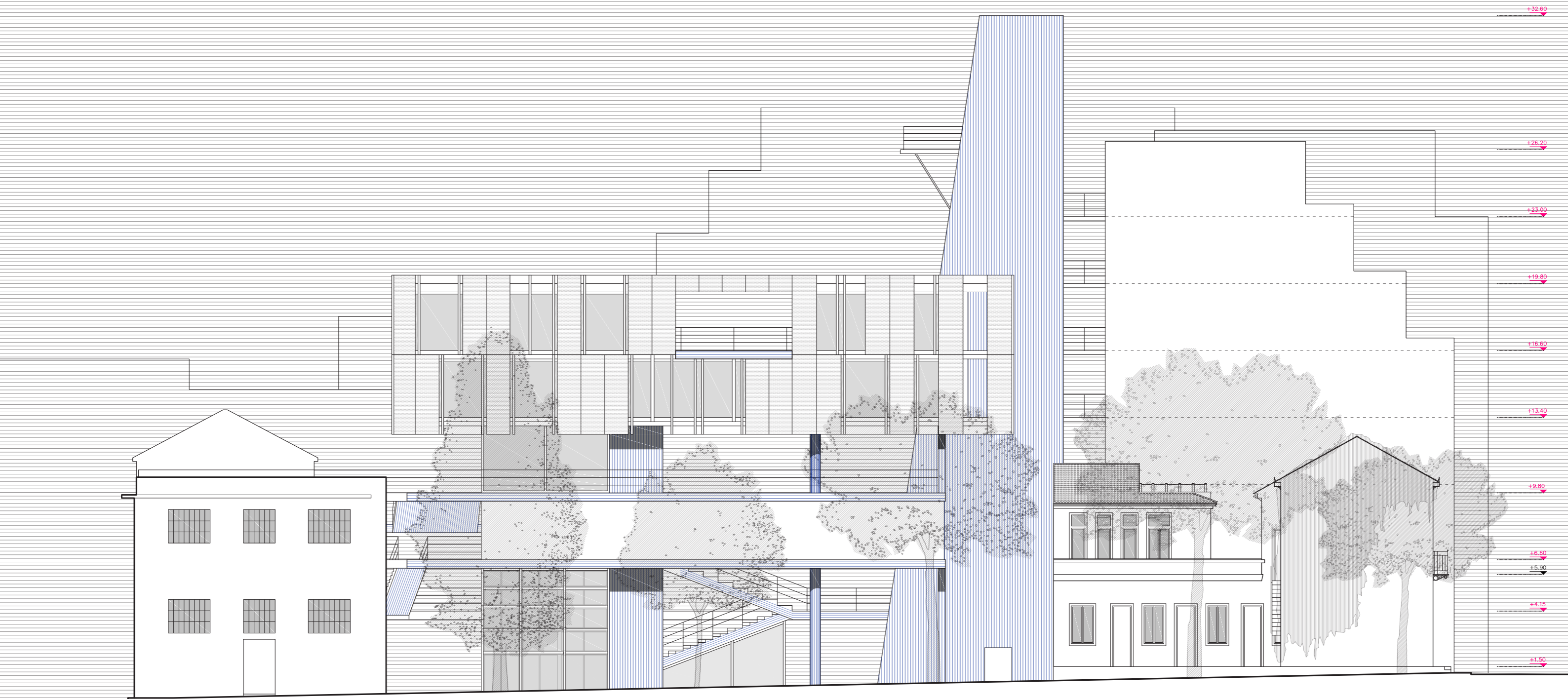
Από αυτήν τη στάθμη φαίνονται, επίσης, ευκρινέστερα οι αρχιτεκτονικές χειρονομίες που εξασφαλίζουν τον πορώδη χαρακτήρα της σύνθεσης σε σχέση με το ηλιακό φως. Οι σκάλες απομακρύνονται η μία από την άλλη αλλά και από τον όγκο της κατοικίας με σκοπό της δημιουργία δύο φανών που θα φωτίζουν ως το ισόγειο. Η αποκόλληση των κερκίδων από τον πύργο, των πλατφορμών από το Εμπρός καθώς και οι δύο οπές στο σώμα της πλάκας δώματος εξυπηρετούν τον ίδιο λόγο. Εκτός βέβαια από το φωταγωγικό τους χαρακτήρα οι οπές ενδυναμώνουν την ανάπτυξη οπτικών σχέσεων μεταξύ των διαφορετικών μερών του κτιρίου. Συμπληρωματικά σε αυτό λειτουργεί και η κεντρική θεατρικότητα που δημιουργείται γύρω από της δύο κεντρικές αναβάσεις που μοιάζουν να αποτελούν πλατείες μιας κεντρικής σκηνής έτοιμης να υποδεχτεί τα όποια αστικά γεγονότα.

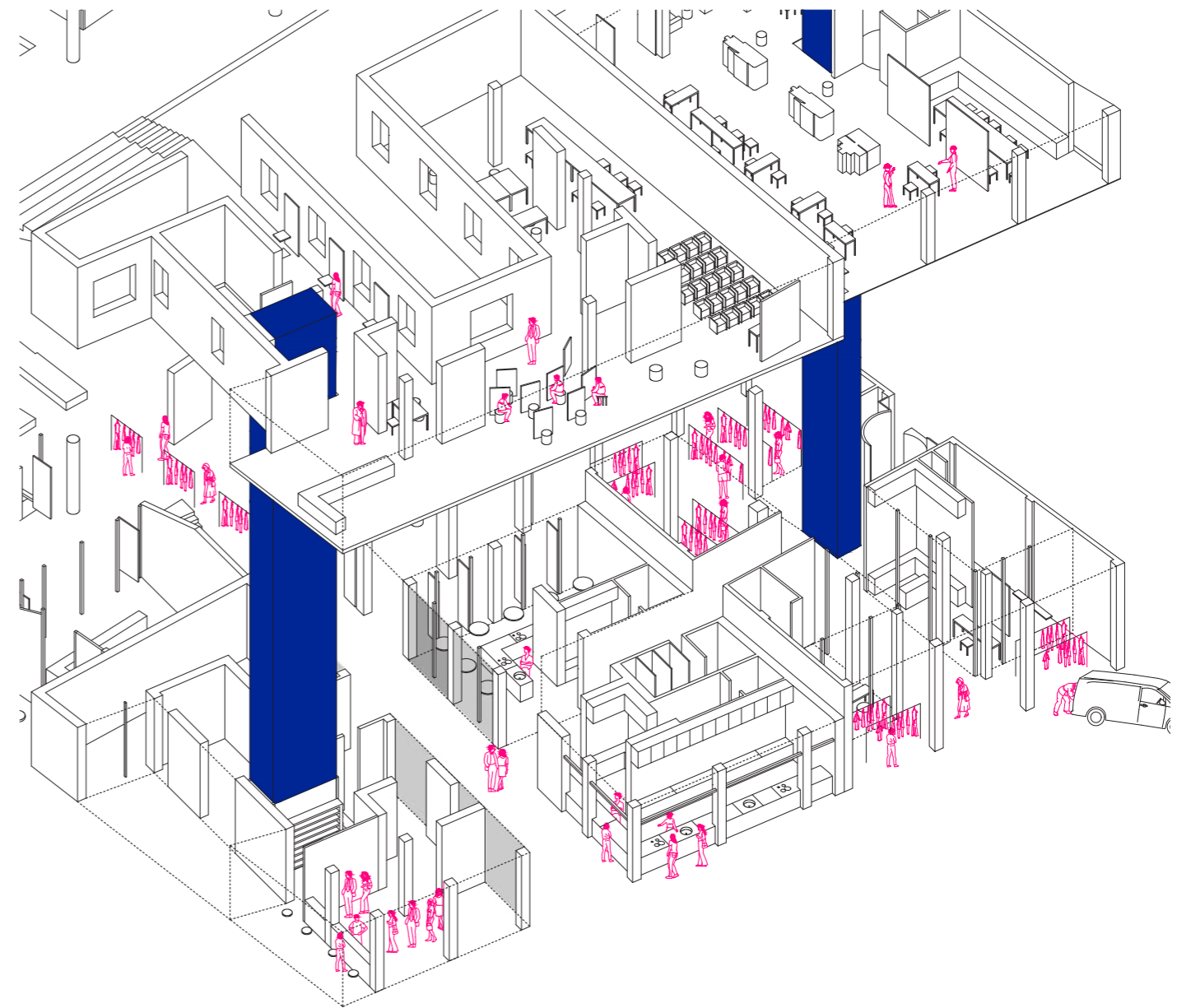
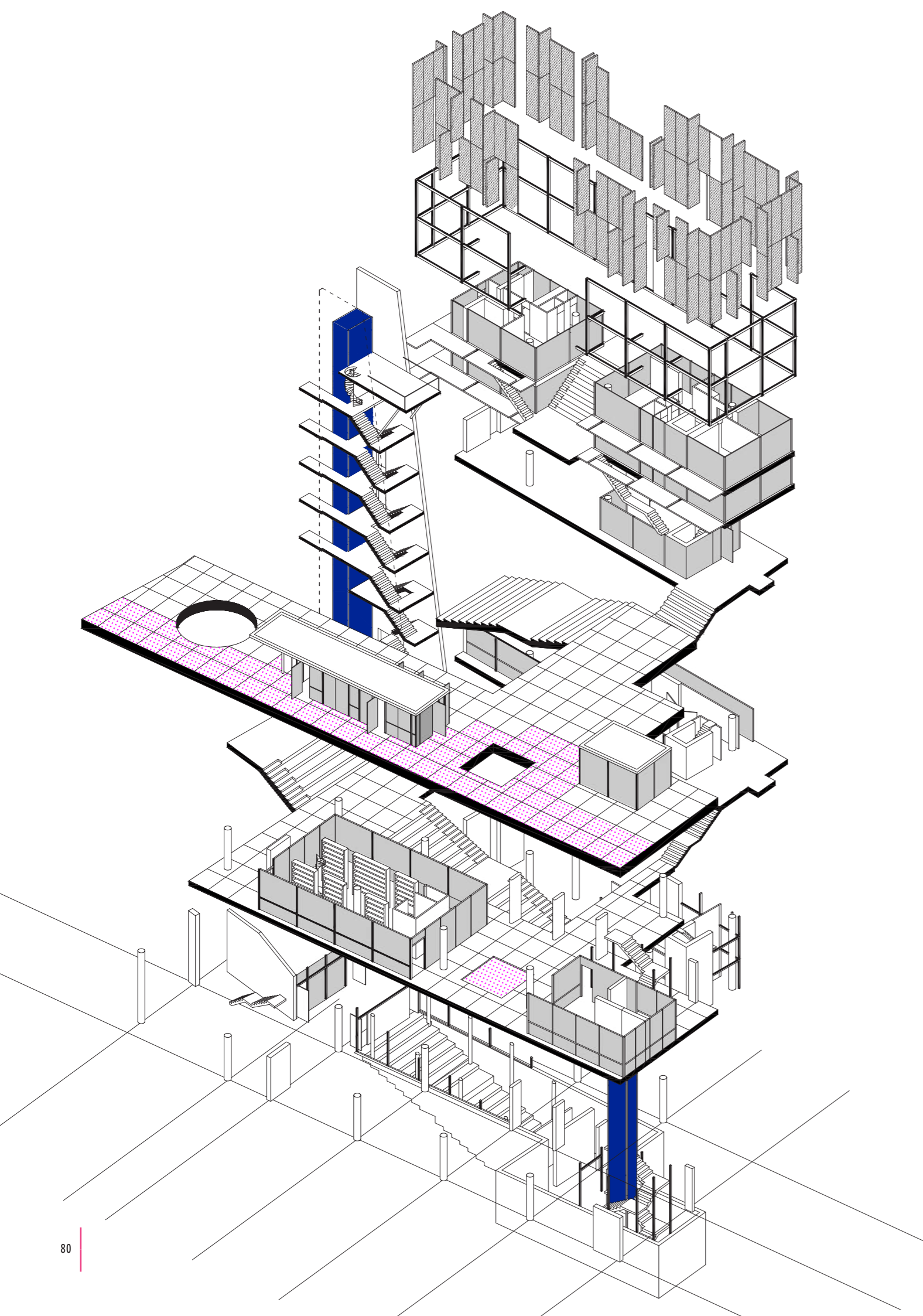
Ακρογωνιαίος λίθος του τριμερούς αποτέλεσε σε όλη τη διάρκεια της έρευνας, η κατοίκηση. Η κατοικία αποτελεί για μας τη βάση της αστικότητας και γι' αυτό διαμορφώθηκε ως ο υψηλότερος προταθέν όγκος, ως φάρος, που εδράζεται στις πλατφόρμες, υποδέχεται ζωή και επιτρέπει οπτικές θεάσεις προς το σύνολο της ενότητας. Πρόκειται για μια μπάρα που διατρυπάται από ένα θέατρο

διημέρευσης-σαλόνι, που προορίζεται για λειτουργίες όπως προβολές, συναυλίες, συνέλευση κατοίκων κ.ά. Τα υπνοδωμάτια αναπτύσσονται γύρω από αυτό και τις ελεύθερες κοινόχρηστες λειτουργίες τους (κουζίνα, λουτρό, χώροι διημέρευσης κ.ά.)

Πρόκειται σαφώς για μια κοινωνική κατοίκηση, κοινόβιου χαρακτήρα, γύρω από το σενάριο της αστικής μοναξιάς. Ηλικιωμένοι, χήροι, φοιτητές, μονογονεϊκές οικογένειες, συμβιώνουν σε δύο ελεύθερα διαμορφωμένες στάθμες που επικοινωνούν εσωτερικά με μια κατακόρυφη κίνηση και εξωτερικά με μια ημιυπαίθρια, που συνδέει τα μπαλκόνια τους. Τα μπαλκόνια αυτά τοποθετούνται με τρόπο τέτοιο που εξασφαλίζει τον εξωστρέφη τους χαρακτήρα. Η μικροκλίμακα της κατοικίας τονίζεται από τη διάτρητη όψη που περιτυλίγει τον όγκο και επιτρέπει την επέμβαση του κατοίκου στο σώμα του. Ενώ η πλατεία που δημιουργείται στην πλάτη της κατοικίας υποδέχεται υψηλή φύτευση και μαλακό έδαφος, ώστε να πλαισιώσει τη λειτουργία αυτής δημιουργώντας μικροκλίμα ευχάριστης διαβίωσης.

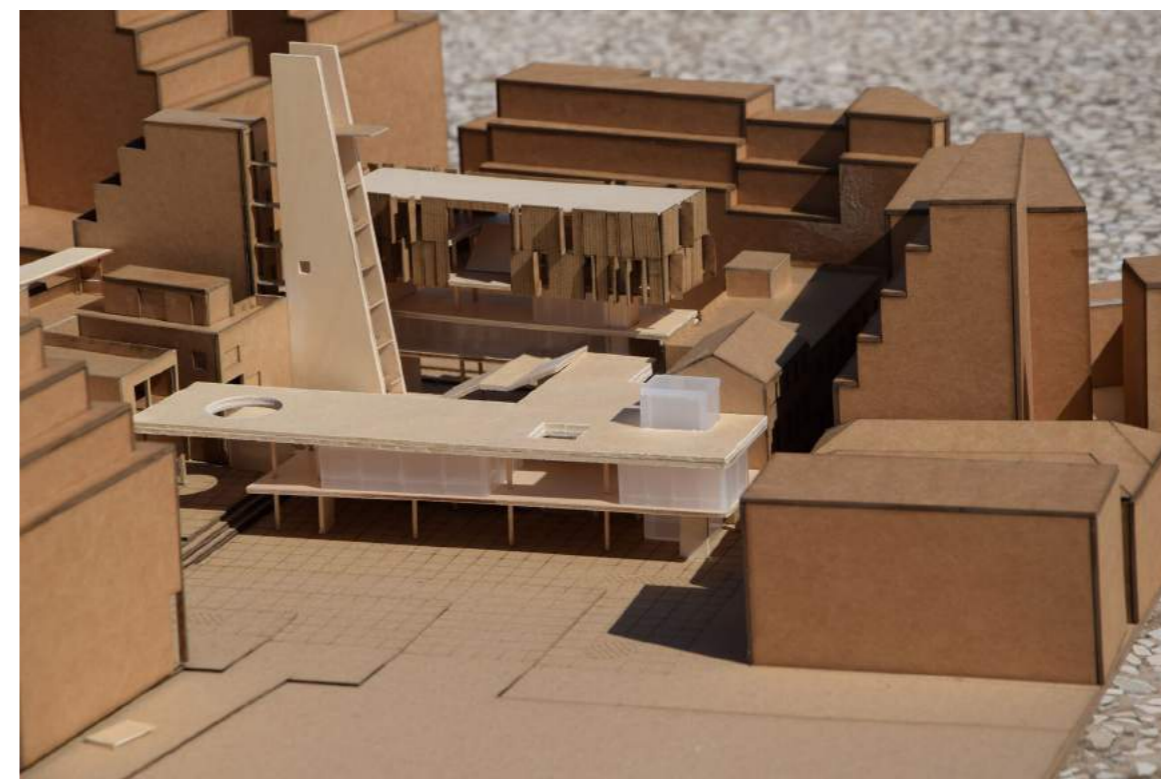
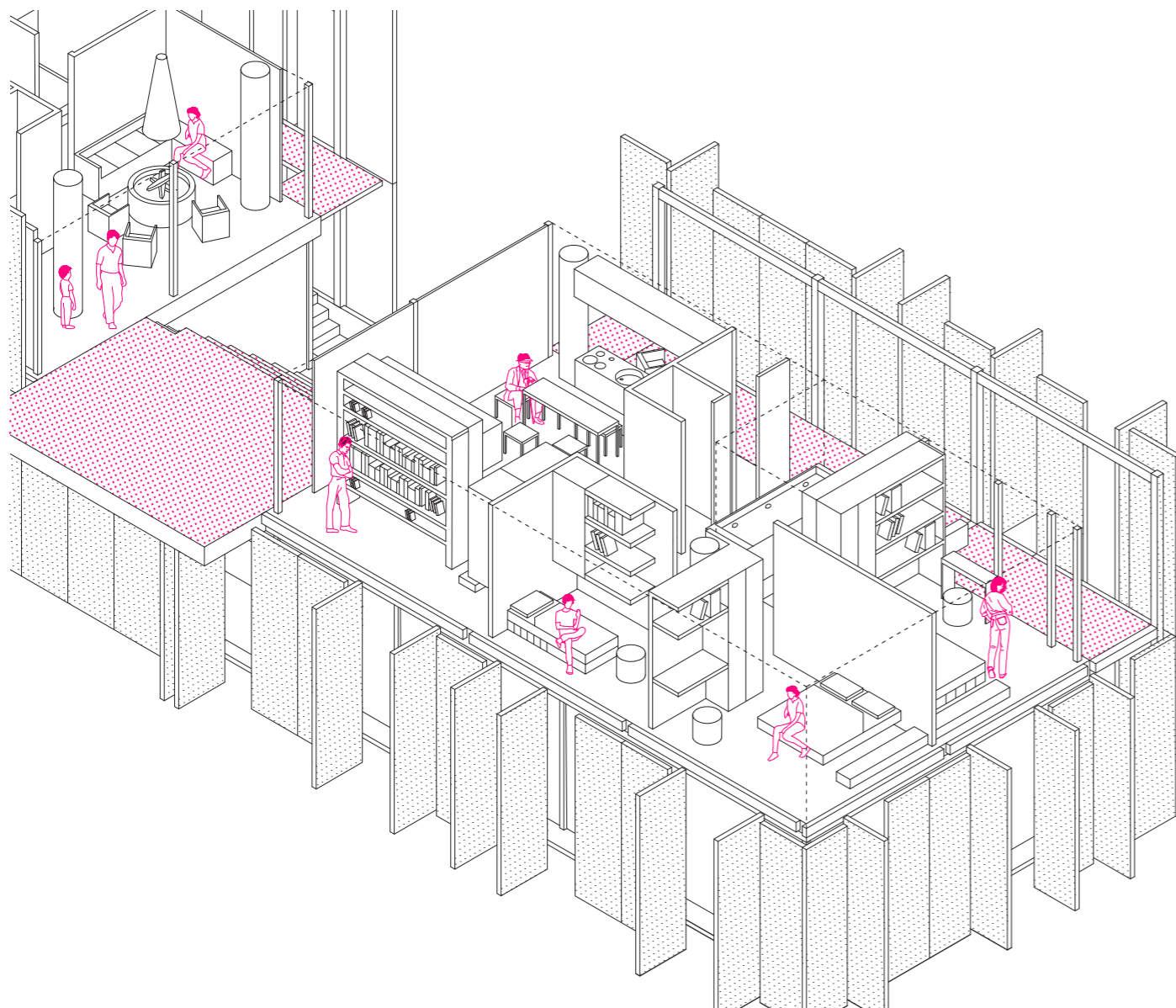

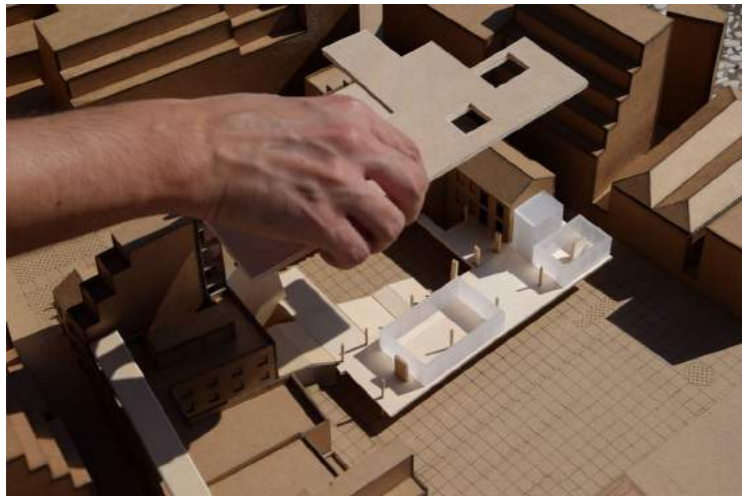
Απέναντι Σελίδα : Τμηματικό Αξονομετρικό Πρότασης

Αξονομετρικό Βιοτεχνίας

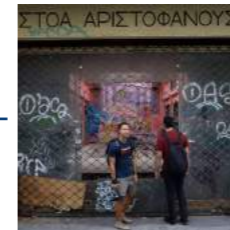
Επόμενη Σελίδα : Αξονομετρικό Κατοικίας

Εικόνες 41,42,43,44,45,46 : Φωτογραφίες Τελικής Μακέτας, Κλίμακα 1_200, Υλικά : Γκρι-Καφέ Χαρτόνι, Κόντρα Πλακέ Συμίδα, PlexiGlass Λευκό

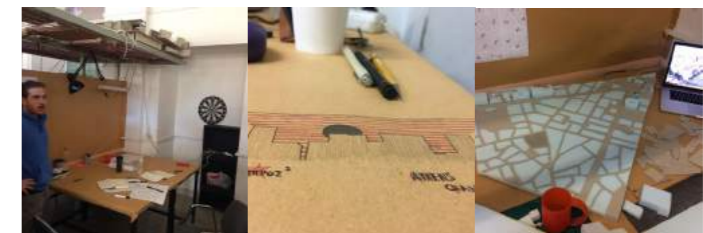
Αυτή στο οικοδομικό τετράγωνο

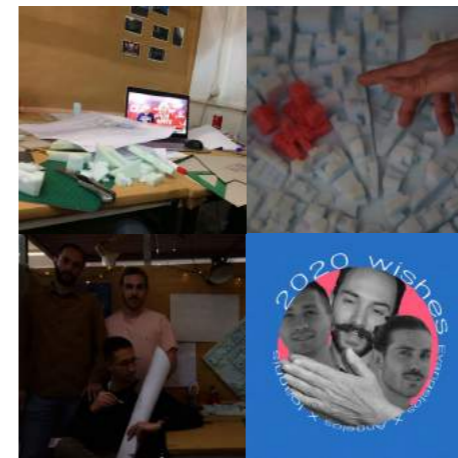
Αυτές στην Ικαρία

Αυτές στο Καμαρίνι

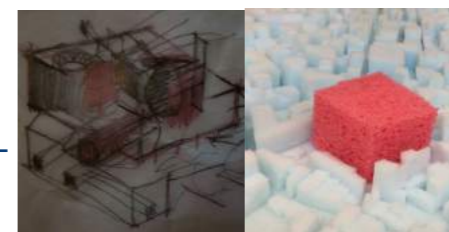
Αυτές στην αλλαγή του χρόνου

Αυτες στα γενέθλια του Βαγγ

Αυτή με τις πρώτες μπερδεμένες σκέψεις

Η παρούσα εργασία επιχειρήσε να προβάλει μια αστική συνθήκη η οποία μπορεί να χαρακτηριστεί ως αρνητική έκβαση του ανθρώπινου πολιτισμού: Η προβληματική της γενικευμένης ιδιωτικής. Σε μία περίοδο έντονης απομάκρυνσης των ατόμων. Σε περίοδο που ο κοινωνικός αποκλεισμός από το δημόσιο χώρο δεν οφείλεται μόνο σε μία πανδημία αλλά αναδεικνύει το πνεύμα μιας εποχής. Η εργασία αυτή φιλοδοξεί να ανακαλύψει τις δυναμικές της πόλης που μπορούν να στραφούν σε θετική ροή. Απώτερος στόχος είναι ο συλλογικός βίος, συνθήκη που επιτυγχάνεται με την κοινωνικοποίηση και την παραγωγή αστικών δρώμενων συνολικού χαρακτήρα. Θεωρούμε ότι η σύγκρουση και συμβίωση αστικών χρήσεων η οποία ξεπερνά την απλή παράθεση είναι παραγωγός κοινωνικής δημόσιας ζωής.

86 Η ιστορία πυκνώσε μοιάζει να στέκεται απέναντι από την εξατομικευμένη και βουβή πραγματικότητα. Αποτελεί μια παράλληλη πραγματικότητα ή ένα ουτοπικό σενάριο που αντιτάσσει σε αυτά τις φωνές της συλλογικής συμβίωσης.

Αυτή στην πολεοδομία

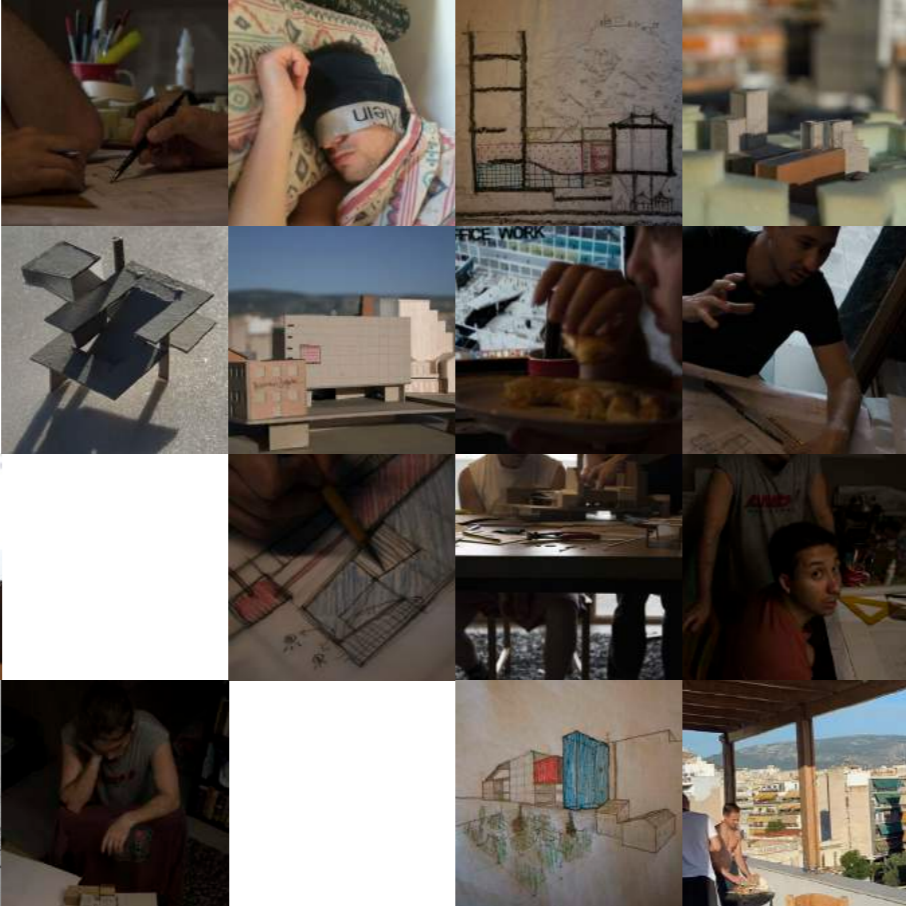
Αυτή στη Σ.Ο.Χ.Ο

Αυτές από τη μυστική
συνάντηση της Σ.Ο.Χ.Ο

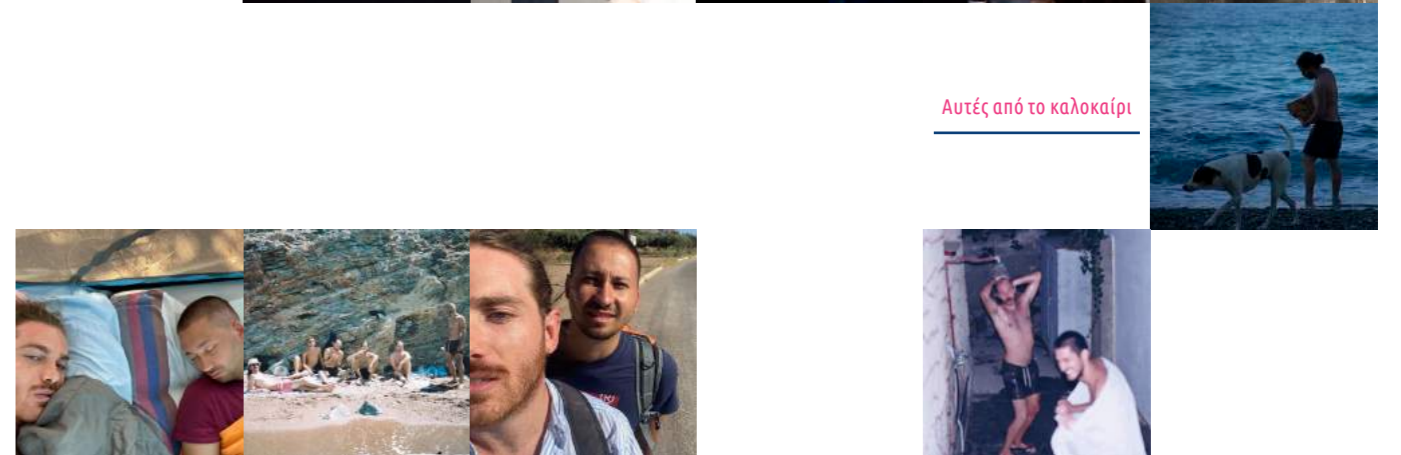
Αυτές στην καραντίνα

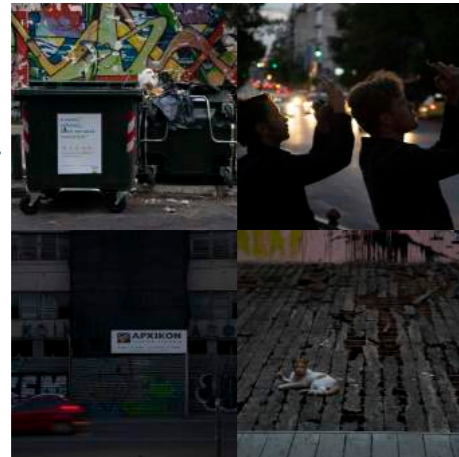
Αυτές από τη μέρα που
ο Αγγέσπασε το κεφάλι
του

Αυτές από το καλοκαίρι

Αυτές από το βίντεο

Αυτές από τις μέρες πριν την παρουσίαση

Αυτές από την πολύχρωμη μακέτα εργασίας

Αυτή από την παρουσίαση

